

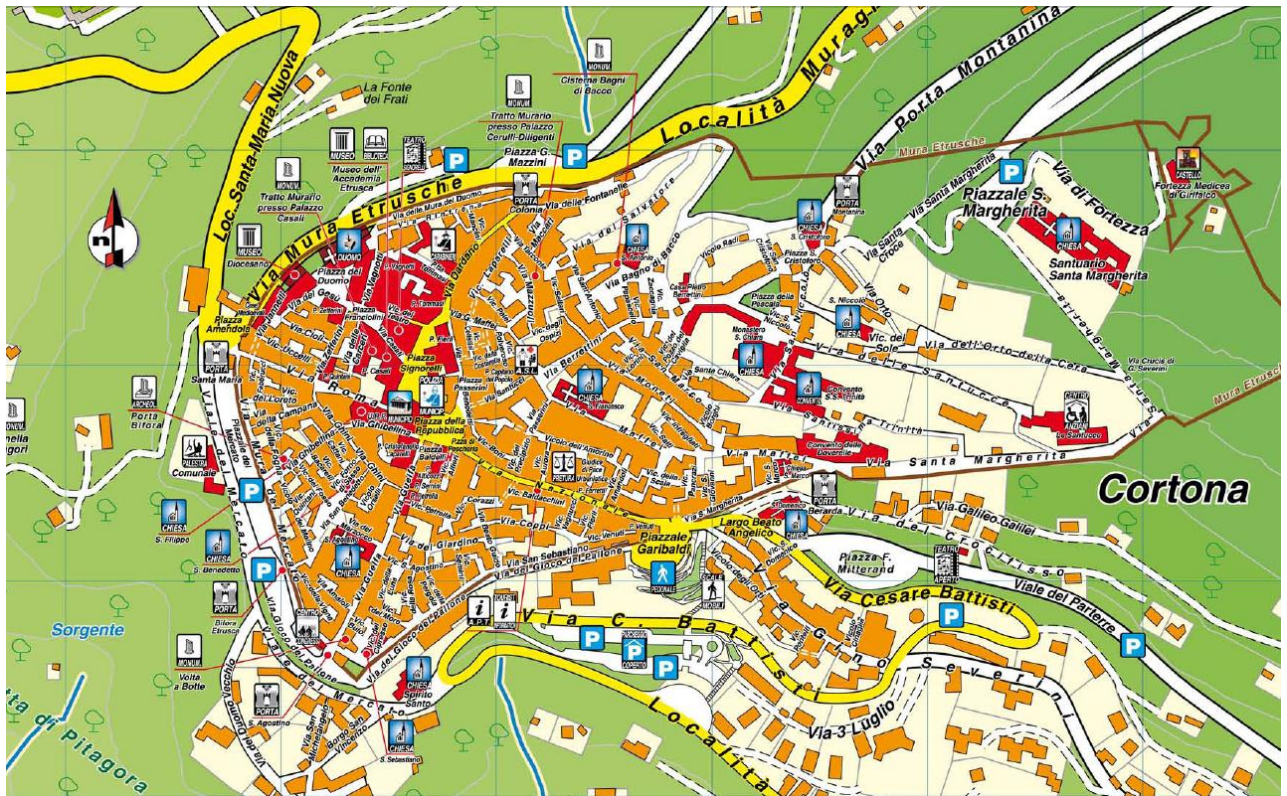
TOSKÁNSKO (Toscana)

2012-05

Část 2.
6. - 10. den

10 Cortona

Jedno z nejkrásnějších náhorních městeček v Toskánsku je poměrně opomíjený ráj etruských hrobek, středověkých uliček, renesančního umění, dalekých výhledů a maloměstského koloritu. Pravděpodobně vzniklo ještě před Etrusky a později se stalo jejich důležitým městem, což dokládají hrobky v údolí. V rodišti Fra Angelika spatřil světlo světa také renesanční génius Luca Signorelli, barokní mistr Pietro da Cortona a futurista Gino Severini.

Piazza Signorelli v srdci Cortony

Enoteria, Via Nazionale 18, nabízí ochutnávky vína a místní salami (uzeniny).

Cortona se už dávno rozrostla za středověké hradby. Vydejte se po Via S. Margherita, jež se vine strmě kolem zahrad a Severiniho svatyni k pevnosti Medicejských na návrší, odkud se otevírá daleký výhled na Trasimenské jezero.

- Mapa F4 • Informační kancelář: Via Nazionale 42
- 0575 630 353
- www.cortona.net
- Museo dell'Accademia Etrusca, zavěšeno Po, vstupné 4,15 eura
- Museo Diocesano, zavěšeno Po, vstupné 4,15 eura
- Melone II del Sodo: prohlídku si domluvíte na č. 0575 612 565

Rugapiana (Via Nazionale)

2 Museo Diocesano
Malé muzeum uchovává vynikající exponáty počínaje římským sarkofágem, který zaujal Donatella, a konče obrazy Pietra Lorenzettiho, Fra Angelika, Luky Signorelliho a steliu Signorelliho a jeho talentovaného synovce Francesca.

10 tipů

- 1 Museo dell'Accademia Etrusca
- 2 Museo Diocesano
- 3 Melone II del Sodo
- 4 Dóm
- 5 Rugapiana (Via Nazionale)
- 6 Santa Maria delle Grazie al Calcinaio
- 7 Melone I del Sodo
- 8 San Niccolò
- 9 San Domenico
- 10 Tomba di Pitagora

1 Museo dell'Accademia Etrusca

Zlatým hřebem sbírký je bronzový lustr na svíce ze 4. století, který znázorňuje postavy tančící okolo Medúsy. Poblíž najdete starověké bronz, práce ze slonoviny z 15. století a malby od Signorelliho, Pinturicchia, Pietra da Cortona a Empoliho. Umístěny jsou tu i výstavy o Egyptě, futuristickém malíři Ginovi Severinim, uměleckých předměty a nálezy z pokračujících vykopávek na etruském nalezišti Melone II.

Fra Angelico: Zvěstování, Museo Diocesano

3 Melone II del Sodo

Pozoruhodný oltář na obřím etruském tumulu z 6. století před Kristem byl objeven v 90. letech 20. století. Tvoří jej schodiště lemované sfingami, vedoucí na plošinu. Orientace směrem ke Cortoně na návrší naznačuje, že mohlo jít o královskou hrobku.

4 Dóm
Renesanční dóm s valenou klenbou je plný pěkných, ale nijak výjimečných maleb od Luky Signorelliho a dalších autorů z 16. a 17. století.

5 Rugapiana (Via Nazionale)

Hlavním lákadlem Cortony je její jediná rovná ulice. V místním dialektu *rugapiana*. Z obou stran pěší tepny vybihejí příkré uličky.

8 San Niccolò

Kostelík z 15. století za dvorem vřoubeným cypřiši ukrývá Signorelliho diptych (zavolejte na správce a požádejte jej, aby vám jej otevřel).

9 San Domenico

Boží stánek poznáte podle vybledlého Fra Angelika nad vchodem, Signorelliho Madony uvnitř a naprosto nedotčeného masivního zářícího oltáře z 15. století.

10 Tomba di Pitagora

Zemina přikrývající hrobku z 3. století před Kristem byla odstraněna už dávno. Kamenná komora byla omylem nazvána Pythagorovou hrobkou, když si kdosi spletl matematikovo rodiště v kalabrijském Crotone s Cortonou.

6 Santa Maria delle Grazie al Calcinaio

Vrcholně renesanční kostel (1485–1513) je mistrovským dílem Francesca di Giorgio Martini. Stojí uprostřed olivových hájů pod městskými hradbami.

7 Melone I del Sodo

Chodby etruské hrobky z 6. století před Kristem byly podepřeny v 19. století. Zajímavé hrobové komory a etruské písmo si lze prohlédnout po domluvě.

Poloha Cortony

Síňice vedoucí na návrší začíná blízko hrobek Melone dole v údolí. Klikatí se nahoru přes olivové háje, kolem Tomba di Pitagora a Santa Maria del Calcinaio a končí na náměstí Piazza Garibaldi s autobusovou zastávkou. Via Nazionale odtud vede do srdce města k náměstí Repubblica a Signorelli, v dosahu většiny památek.

Výkop v Roselle Vlasy v Chiusi

Hrobka v Populonii

10 Etruské památky v okolí Cortony

1 Volterra: Museo Etrusco
Sídlo z 9. století před Kristem bylo součástí federace dvanácti etruských měst. Muzeum vystavuje více než 600 nádherných popelnic a stín večera, protáhlou bronzovou postavu chlapce.
(Viz také str. 113.)

2 Populonia
Starověké přímořské hutnické město (viz str. 126) má malé muzeum a zčásti zachovalé hradby. Nedaleká nekropole dokumentuje vývoj hrob od jednoduchých chodbových po tumuly s klenbou nebo nepravou kopuli.

3 Sovana: hrobky a via cave
Etruskou osadu (viz str. 126) obklopuje šest nekropolí, z nichž většina je zarostlá vegetací. Via cave jsou úzké silnice „zapuštěné“ až do hloubky 20 metrů pod úroveň okolí; jejich účel není znám.

4 Florencie: Museo Archeologico
Často přehlížené archeologické muzeum opatruje vedle skvostů starého Říma a Antiochie jeden z nejvýznamnějších artefaktů z Etrurie: bronzovou Chimairu ze 4. století před Kristem, pravděpodobně z Chiusi či Orvieto.

5 Cortona: Museo dell'Accademia Etrusca
Nejlepší muzeum v Cortoně uchovává několik skvostných etruských exponátů (viz str. 38).

6 Cortona: hrobky
Etruské hrobky v údolí pod Cortonou zahrnují i Melone I a II a Tombu di Pitagora (viz str. 38–39).

7 Chiusi: muzeum
Kdysi mocné město Chiusi zaútočilo v roce 507 před Kristem na Řím. Dnes jeho hlavní muzeum schraňuje pěkné nádoby a popelnice, z nichž některé vynikají úžasně zachovalou polychromií (viz str. 120).

8 Chiusi: hrobky
Kustod z muzea v Chiusi vás doprovodí ke dvěma hrobkám v údolí včetně Tomby del Pellegrino s popelnicemi a sarkofágy.

9 Grosseto: muzeum
Řada artefaktů, nalezených v oblasti Maremmy (v Sovaně, Roselle, Vetulonii) skončila právě tady, jako třeba terakotové reliéfy a malované vázy (viz str. 126).

10 Roselle
Jediné zcela odkryté etruské město v Toskánsku bylo součástí federace dvanácti měst. Bylo dobyto v roce 294 před Kristem. Vedle římského amfiteátru a lázní jsou roztroušeny pozůstatky etruských hradb a domů.

Deset nejvýznamnějších etruských měst

- 10 Volterra (mapa D4)
- 2 Arezzo (mapa F3)
- 3 Chiusi (mapa F5)
- 4 Cortona (mapa F4)
- 5 Fiesole (mapa E2)
- 6 Pitigliano (mapa F6)
- 7 Sovana (mapa F6)
- 8 Populonia (mapa C5)
- 9 Saturnia (mapa E6)
- 10 Roselle (mapa E5)

Etruskové

Popelnice (urna)

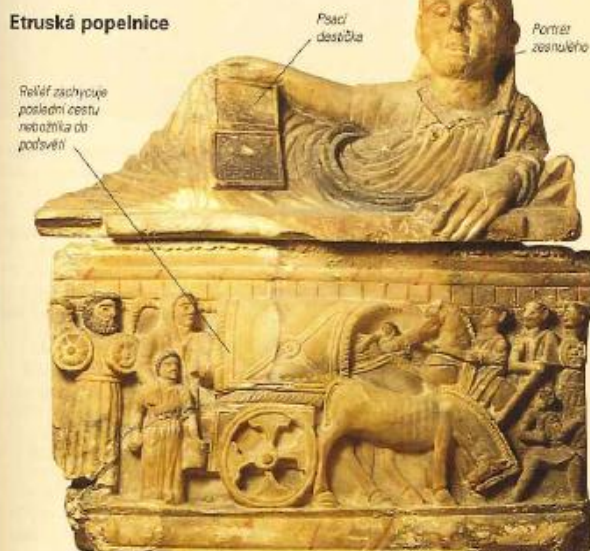
Toskánsko bylo pojmenováno podle Etrusků, kteří se usadili ve střední Itálii na území sahajícím od severního Lazio po umbrijské Apeniny přibližně v 8. století před Kristem. Kromě skvostných římských záznamů (první tarquinijští králové byli Etruskové) a dochovaných artefaktů, povětšinou hrobových, je toho o nich známo jen málo. Pocházeli z Malé Asie (přinesli s sebou do Toskánska cypřiš), charakterizovala

je vyspělá kultura s relativní rovností mezi pohlavími a vynikli v technických dovednostech. Právě Etruskové naučili Římany umění vysoušet půdu pro obdělávání. Cíle obchodovali s Řeky, kteří obsadili jižní Itálii. Velká část malované keramiky pocházející z jejich období nese řecké vlivy a negramotní Etruskové zdědy přijali řecké písmo. Jejich dvanáct největších městských států vytvořilo volnou kulturní federaci. Do 3. století před Kristem si začali Etrurii podmanovat expanzivní Římané a etruská náhorní městečka vystřídaly římské táboři a přímé silnice.

Skalni hrobka v Sovaně

Etruská popelnice

Reliéf zachycuje poslední cestu neznámá do podsvětí

Posledí deska

Portrét zesnulého

Trasa 14: Cortona – Castellina, až stání Greve In Chianti, 120 km

Chianti

- TOP 10
- LP 160
- RG 538
- Oblast mezi Florencií a Sienou představující pohádkový kraj
 - o Terasovité vinice
 - o Olivové háje
 - o Hrady s cimbuřími
- I 34-37
- Tradiční trasa je SS222
- Vyhlášená vinařská oblast

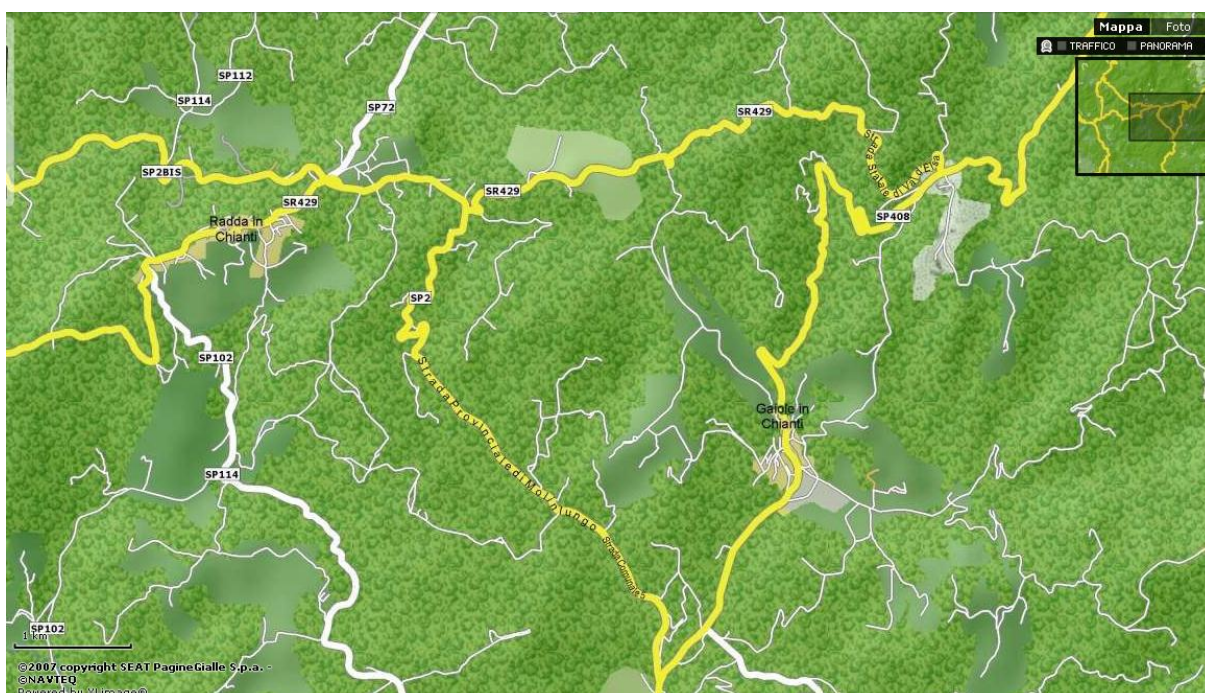
Vína světa 258 – 259

- Badia di Coltibuono GPS: 43°29'48.95" a 11°27'05.99"
 - o opatství z 1000 našeho letopočtu (centrum usedlosti Chianti Classico)
 - o návštěva sklepů, fonotéka
 - o www.coltibuono.com
 - **Guided Visits:** Badia di Coltibuono is open to the public for guided tours.
 Period: from April to October
 Timetable: every day, at 2pm, 3pm, 4pm, 5pm
 Cost: 5,00 € per person, children free
 At 5pm, after the tour we will serve 2 glasses of our estate wines.
 Cost: 7,00 € per person
 Time: 50 minutes.
 Booking not required.

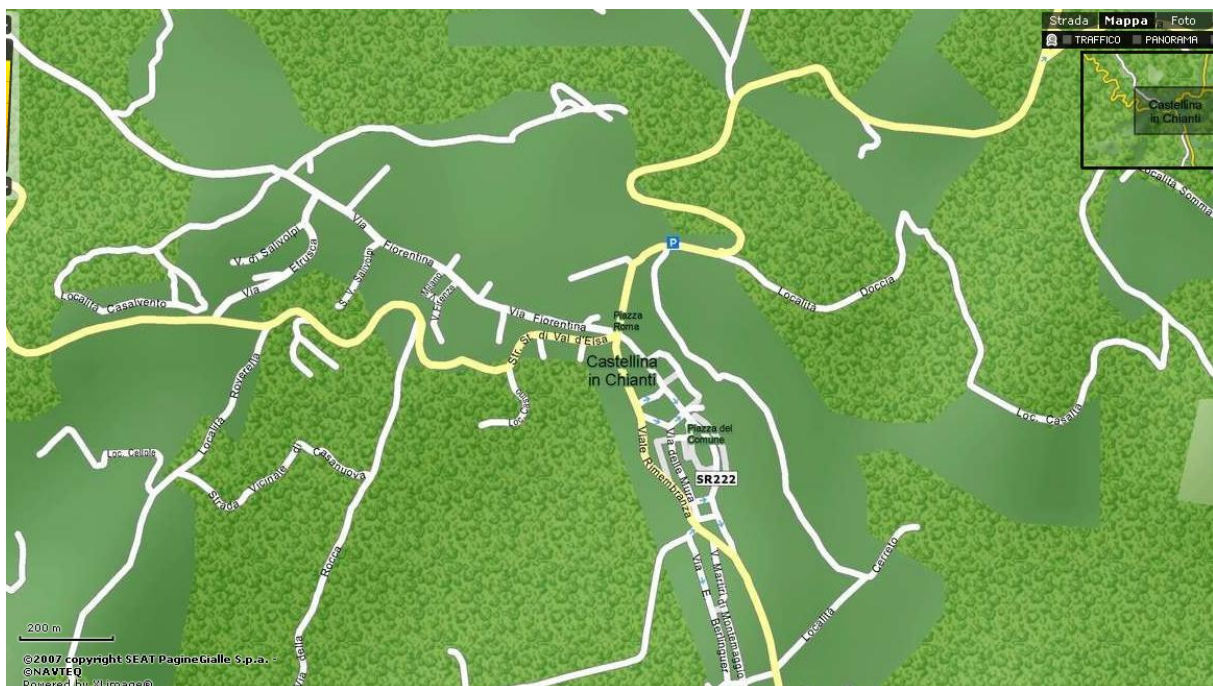
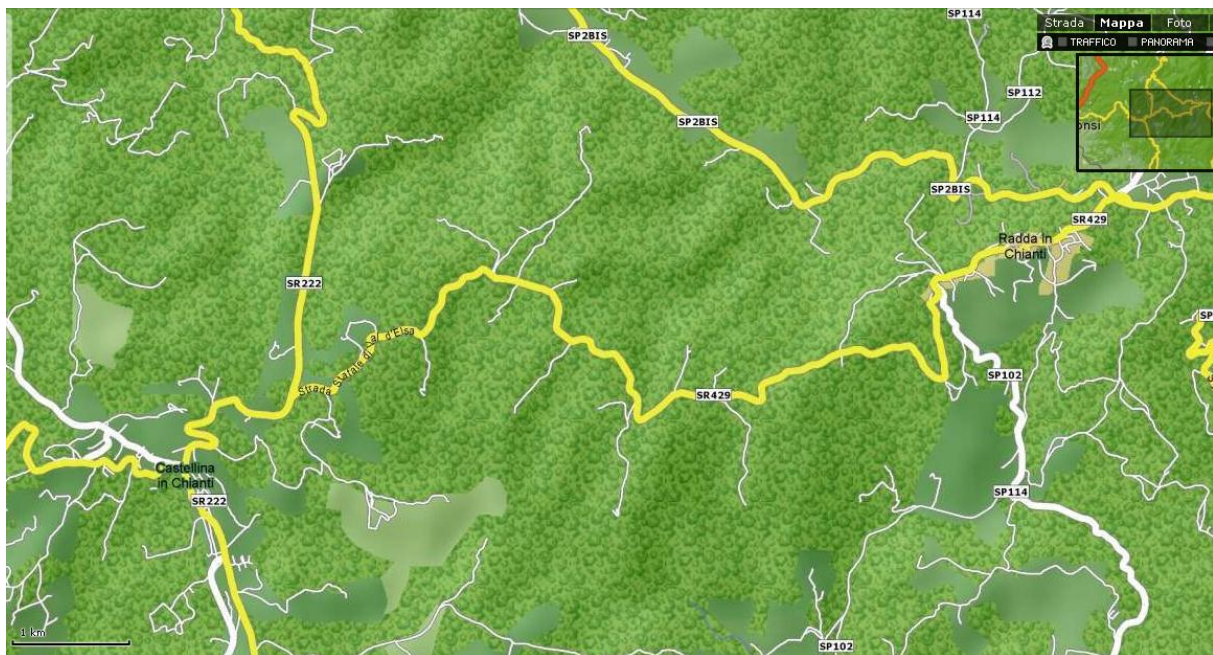
Badia di Coltibuono

Pokud by se nedalo přespat na parkingu u Badia di Coltibuono (pokud by se příliš testovalo), přesunout se přes silnici na souřadnice 0602b Badia di Coltibuono: 43.486876°, 11.451112°

Oblast v okolí Radda In Chianti

Stání v Castellina in Chianti:

CASTELLINA IN CHIANTI camper parking spaces 20 camper parking spaces

One night parking possible

fresh water at extra charge, free waste water disposal

GPS: 43°28'23.80" a 11°17'15.03"

Oblast kolem objet na kole (v Castelline navštívit info centrum, zkusit získat mapku okolí, použít vedlejší cesty pro okruh; mapka Le Strade del Gallo Nero – cesta černého kohouta 1:80 000)

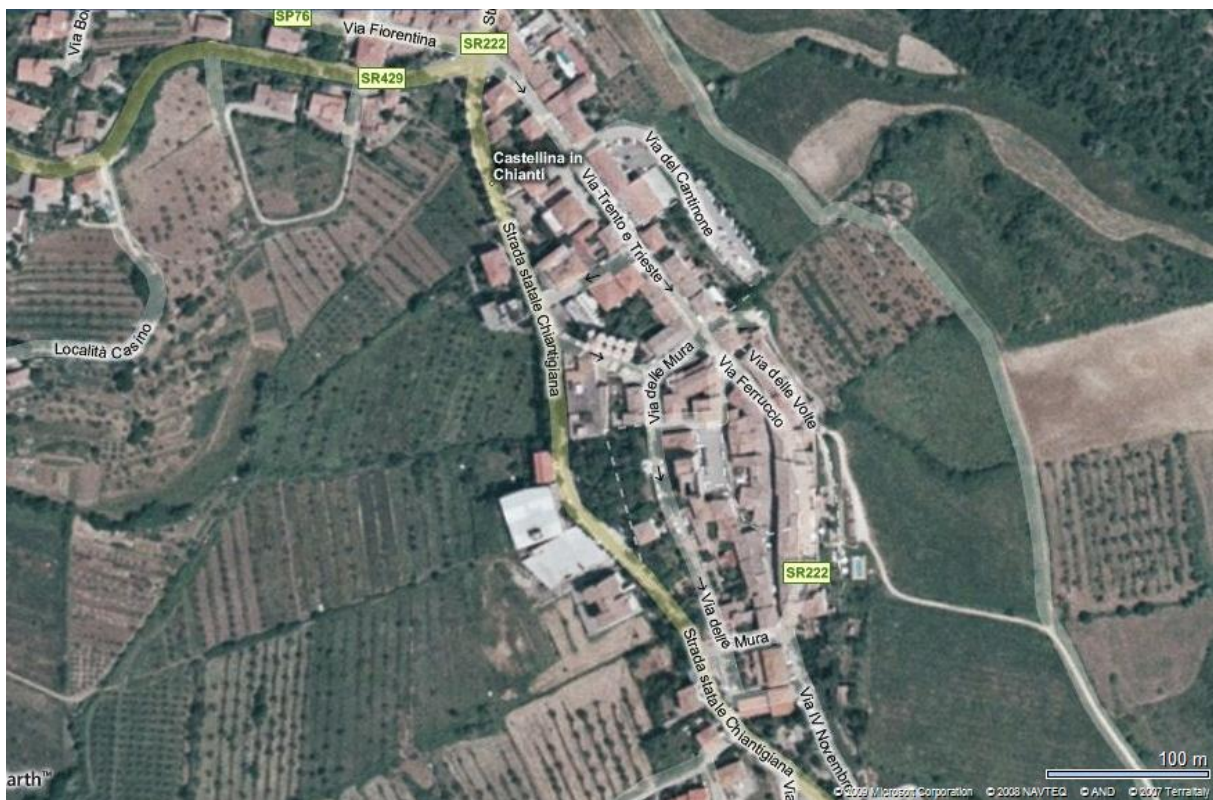
Garmin: Kolo3 (45 km)

1. Castellina in Chianti
2. Radda in Chianti
3. Castello di Volpaia
4. Panzano in Chianti
5. Pieve di San Leolino
6. Castellina in Chianti

Castellina in Chianti

- LP163
- Středověká ulička Via del Volte (This is a very impressive arched passage leading along the eastern wall, originally an ancient 'pomerium', a public area of archaic origin adjacent to the walls used for sacred and military purposes. Originally open to the sky, it was

gradually covered in by private dwellings built right up against the walls when no longer needed as a defence.)

přes Radda in Chianti

- LP 164
- Hlavní náměstí Pizza Ferrucci

odbočit na Castello di Volpaia
 - www.volpaia.com

Volpaia, Tuscany, Italy 2009 - a Chianti wine "castello"

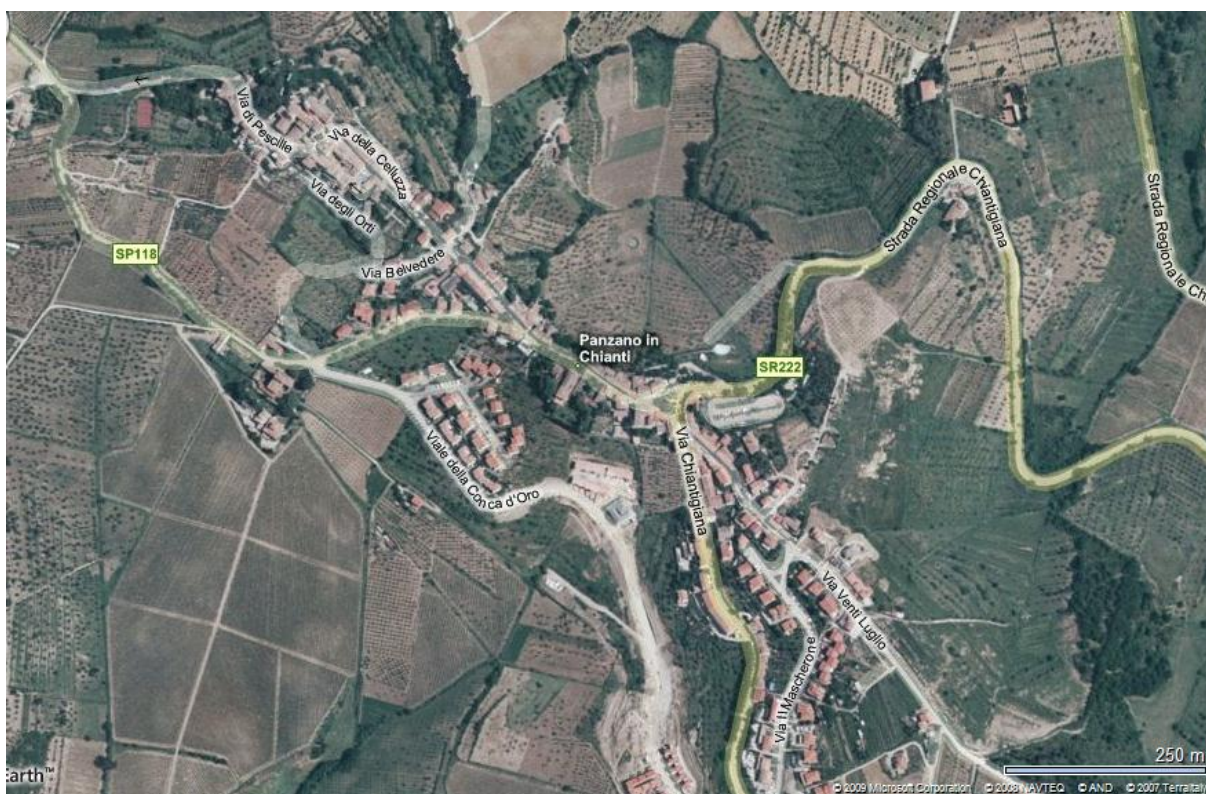
Volpaia is a small fortified village in Tuscany, Italy, referred to as a "castello" in Italian - **Castello di Volpaia**. Its main claim to historical fame is as the home town of the [della Volpaia](#) family of clock and instrument makers. Volpaia retains a great deal of its original architecture and has been attractively restored. It is well worth a visit for those interested in the vernacular architecture of early Tuscany and today **offers three restaurants and a number of vacation rental apartments**. There is very little traffic within the village of Volpaia and with panoramic views over the surrounding vineyards and forests, together with its location in central Chianti, it makes an ideal base for a peaceful and relaxing Tuscany vacation.

Panzano in Chianti

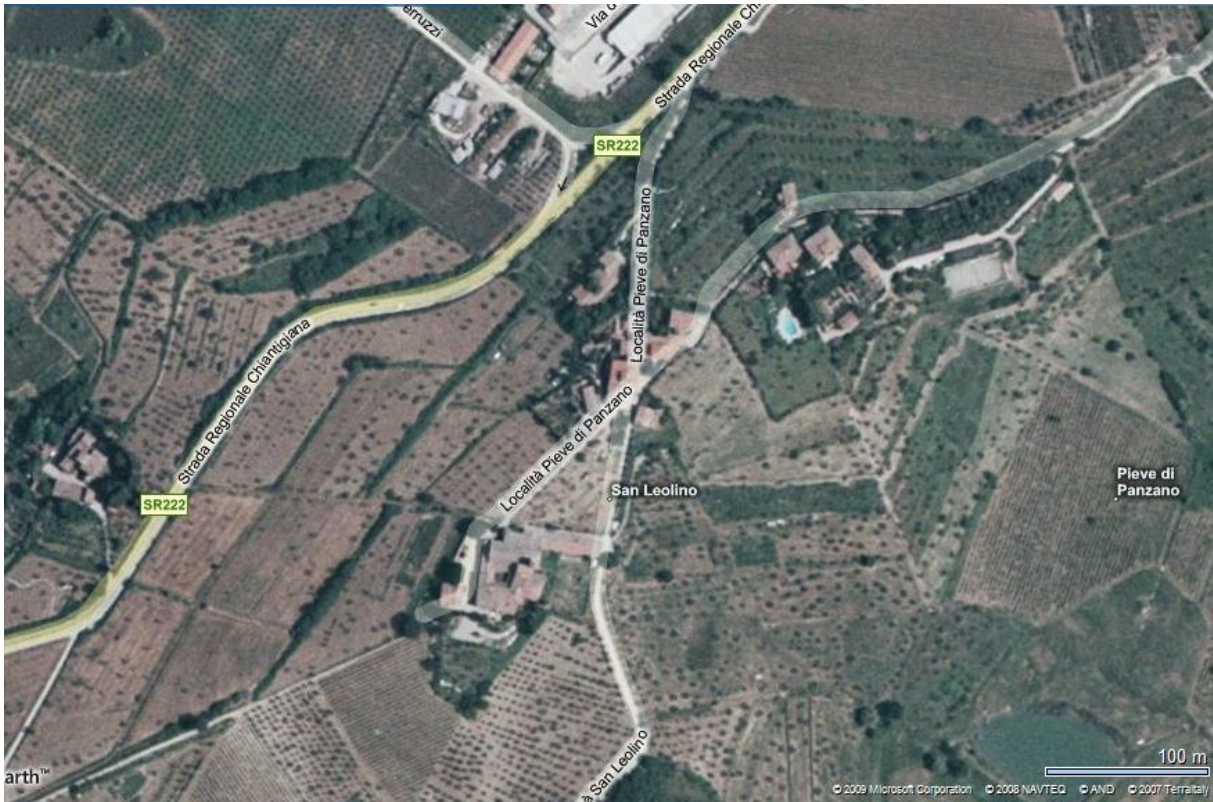
Panzano in Chianti

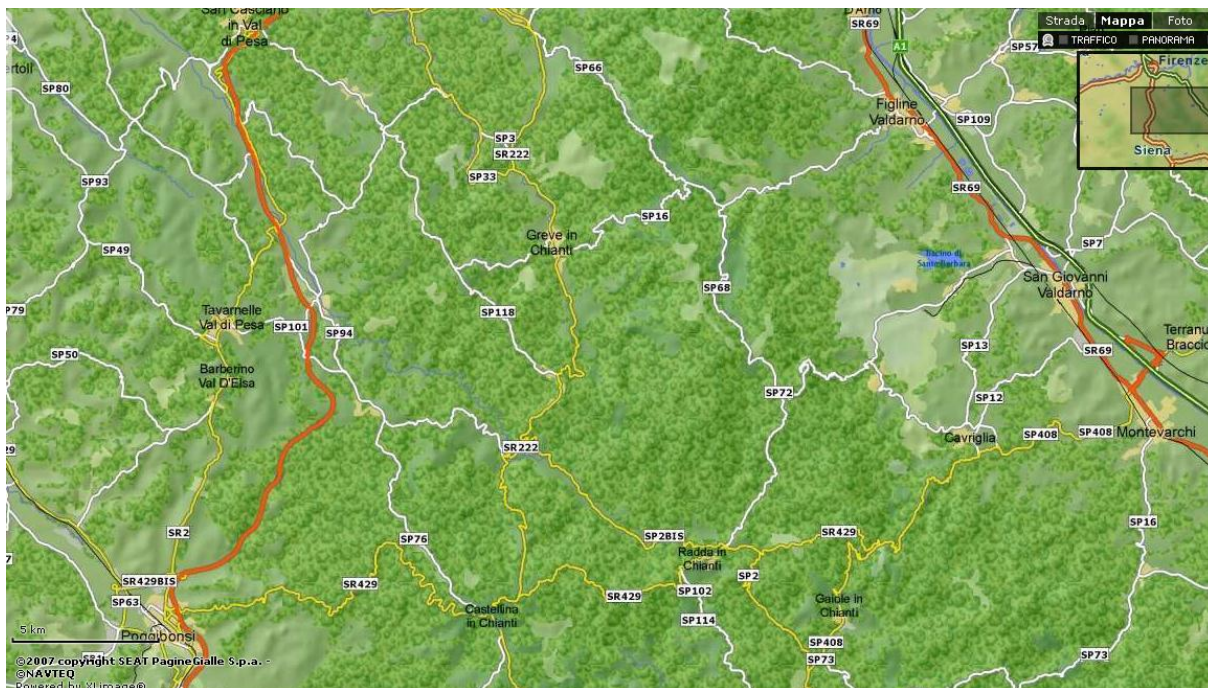
- prvotřídní malá vinařství
- ...

Pieve di San Leolino

- kostel nedaleko Panzano
-

Greve (LP 161)

- tržiště (sobota ráno)
- zámecké vinařské usedlosti
 - Castello di Viechiomaggio
 - Castello di Verrazzano
 - Villa Vignamaggio

GREVE P al centro

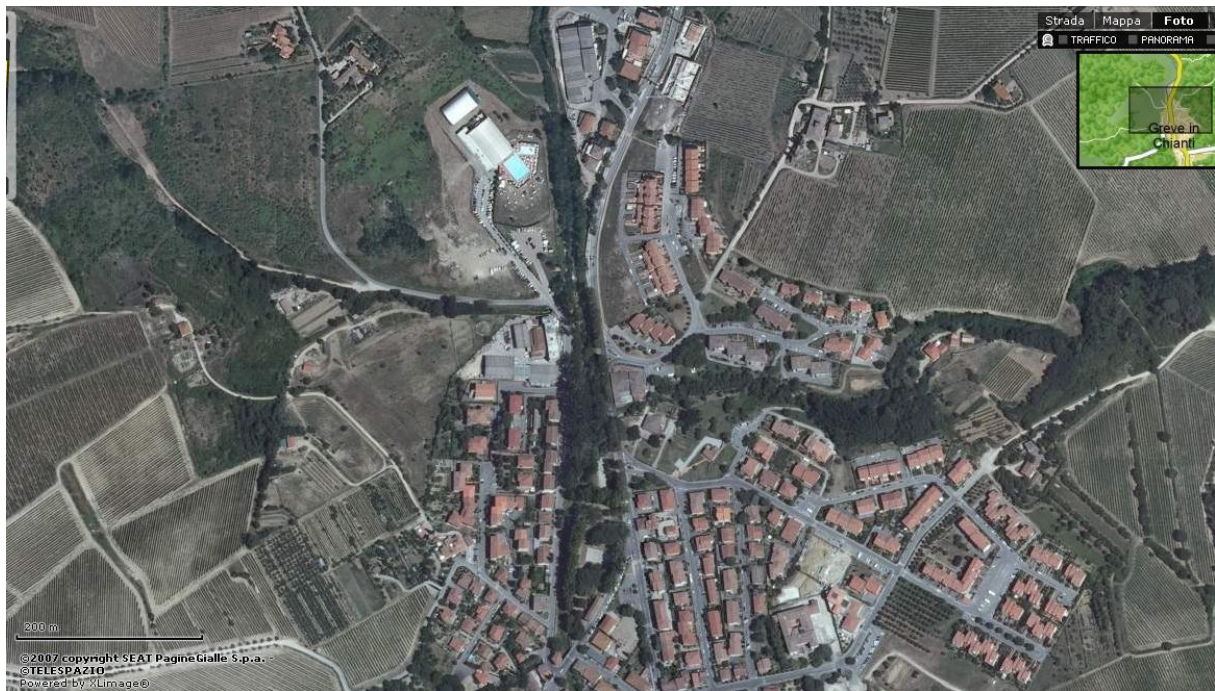

N

T

co-ordinate GPS Google 11.31621 43.58463 E 11° 18' 58" N 43° 35' 4" / NE

type of Camper place	Parking spot ()
Address	50022 GREVE P al centro
description	P al centro
price (in EURO)	10

Greve in Chianti

DEN 7. Pátek 4.5.

- výlet na kolech po okolí
- přejezd do Greve (prohlídka městečka) – 0605 STPL Greve
- skupina A výlet na kole

Greve in Chianti

- RG 538
- Hlavní náměstí Piazza Matteotti
- neoficiální hlavní město kraje
- spousta prodejen s vínem
- www.greve-in-chianti.com

10 Chianti

Oblast mezi padesát kilometrů vzdálenou Florencií a Sienou představuje pohádkový kraj, jako vytržený z pozadí renesančních obrazů: strmé zvlněné kopce s terasovými vinicemi a olivovými háji, hrady zdobenými cimbuřím a rušnými trhovými městy. Svůdná krása toskánského ráje přitahovala návštěvníky již od doby Etrusků a u Angličanů je dnes natolik populární, že si vysloužil přezdívku Chiantishire.

Hlavní náměstí v Greve

Mnoho místních vinařství (viz str. 36–37) nabízí degustace vín s občerstvením.

Potravinu na božský piknik dostanete v řeznictví, například ve Falorni v Greve nebo v Prociatti v Raddě.

Hodláte-li navštívit některé vinařství, nejdříve si telefonicky zjistěte otevírací dobu, zda nabízejí prohlídky s průvodcem (a zda jsou bezplatné) a zda je nutné se domluvit na čas.

• Mapa E3 • Informační kancelář: Viale G. da Verrazzano 59, Greve • 055 854 6297

10 tipů

- 1 Greve
- 2 Castello di Brollo
- 3 Radda in Chianti
- 4 Badia a Passignano
- 5 Montefioralle
- 6 Pieve di San Leolino
- 7 Castellina in Chianti
- 8 Ipogeo di Montecalvario
- 9 Badia a Coltibuono
- 10 Panzano in Chianti

1 Greve

Město se stalo neoficiálním hlavním městem kraje Chianti. Najdete zde spoustu prodejen vína, ale nejvýhledavějším místem je Macelleria Falorni, jedno z nejznámějších řeznictví v Itálii s visícími kytami prosciuttu, zrajícími sýry a bezplatnými ochutnávkami.

Castello di Brollo
Brollo, vinice založené již v roce 1107, je duší kraje Chianti již od éry „železného barona“ Bettina Ricca-soliho, v pořadí druhého premiéra Itálie, jenž na počátku 19. století zdokonalil výrobní postup chianti.

Radda in Chianti
Jediné náhorní městečko v Chiantiské lize se pyšní strhujícím výhledem a Luciano Prociatti, dalším vynikajícím řeznictvím a prodejnou potravin. Palazzo del Podestà vystavuje na odiv množství kamenných erbů někdejších starostů.

Vesnička Montefioralle

4 Badia a Passignano

Vinice kolem kláštera z 11. století vlastní vinařské impérium Antinori. V rámci nedělní prohlídky s průvodcem (v 15 h) můžete obdivovat fresku *Poslední večeře* od Domenica a Davida Ghirlandaiů a v kapli San Michele barokní malby Ridolfa di Ghirlandaia a místního mladíka Il Passignana.

5 Montefioralle

Vesničku ze 14. století, ležící přímo nad Greve, tvoří jediná okružní ulice, dva kostely a úchvatný výhled do údolí a na kostel Pieve di San Cresci z 10. století pod hradbami.

6 Pieve di San Leolino

Přímo na jih od Panzana se tyčí románský kostelík s několika sienskými obrazy z 13.–15. století a překrásnou malou chůvou křížovou chodbou.

8 Ipogeo di Montecalvario

Úžasné dochované hrobky z 6. století před Kristem má čtyři chodby zakončené hrobovými komorami. Vypínač najdete u vchodu.

9 Badia a Coltibuono

Součástí opatství z roku 770 je i kostel z 11. století, kuchařská škola Lorenzy de' Medici a noblesní restaurace vedená jejím synem Paolem.

10 Panzano in Chianti

Často opomíjené město (nahorle, pohled z města) je domovem Daria Cecchi-niho (jednoznačně nejlepšího řezníka v Itálii) a několika výborných vinoték, kde můžete okusit místní vína s chutovkami.

Prohlídka kraje

Tradiční trasou je SS222 mířící z Florencie do Castelliny, ale můžete jet také přímo do Sieny. Chcete-li ovšem kraj prožít do hloubky, vydejte se na východ po SS429 přes Raddu a Gaiole, poté odbočte na jih a po SS408 zamířte do Sieny. I tak pojedete pouze kolem nejznámějších míst. Toužíte-li nasát pravou atmosféru Chianti, vyražte po vedlejších silnicích do Passignana, Coltibuona a dalších městeček ležících mimo hlavní trasu. Do větších měst vás dopraví autobusy (nejezdí však často!).

Castellina in Chianti

Městečko se zlověstnou pevností Rocca zůstalo nejvíce prodechnuto středověkým duchem ze všech členů Chiantiské ligy. Via della Vohte, jakási chodba s „okny“, byla pravidelnou obchůzkou vojáků v době, kdy bylo město poslední florentskou výspou před Sienou.

10 Vinařství v Chianti

1 Castello di Brolio
Vinařství, kde přišla na svět značka Chianti Classico, je zpátky v rukou rodiny Ricasoliů. Prohlídku si domluvíte předem. ☎ Mapa E4 • 0577 7301

2 Monsanto
Tělnatá vína z podniku, který od roku 1974 vyrábí čisté chianti z odrůdy Sangiovese. Prohlídku sklepů si rezervujte několik dnů předem. ☎ Mapa E3 • 0577 805 9000

3 Fonterutoli
Vysoce vážené vinařství vlastní rodina markýze Mazzei již od roku 1435. Produkuje výtečná vína Chianti Classico, Badiola Sangiovese, Belguardo a Morellino. Příjemný bar nabízí ochutnávky. Zeptejte se na přímý prodej. ☎ Mapa E3

4 Castello di Ama
Podnik je pro veřejnost uzavřen, avšak místní chianti, merlot a pinot grigio můžete koupit v prodejně Rinaldiho Palmiry v nedalekém Lecchi. ☎ Mapa E3

5 Castello di Volpaia
Ve vesnici z 13. století, s působivou věží uprostřed, lze ochutnat vína, božské olivové oleje a ocet. Prohlídku si dojednejte týden

předem. ☎ Mapa E3 • 0577 738 066
• www.volpaia.com

6 Castellodi Verrazzano
Rodinná firma vyrábí víno již od roku 1100. Můžete je ochutnat o víkendech. ☎ Mapa E3 • 055 854 243
• www.verrazano.com

7 Vicchiomaggio
Vinařství s úchvatnou polohou nabízí ochutnávky, prohlídku sklepů (domluvíte si den předem), restauraci a kulinářské lekce. ☎ Mapa E3 • 055 854 079 • www.vicchiomaggio.it

8 Villa Vignamaggio
Vína z historické vily (viz str. 61, 144) byla první, jež se nazývala chianti. Prohlídku si sjednejte předem. ☎ Mapa E3 • 055 854 661 • www.vignamaggio.com

9 Vistarenni
Moderní sklepy, malebné vinice a degustace pro malé skupinky, které si je smluví den předem. ☎ Mapa E3 • 0577 738 186

10 Castello da Uzzano
V zimě si návštěvu vily z 16. století domluvíte den předem. Poctivá chianti. ☎ Mapa E3 • 055 854 032

Sklepy vily Vignamaggio

Deset nejlepších nedávných ročníků

- 1 1997
- 2 1995
- 3 1988
- 4 1994
- 5 1993
- 6 1991
- 7 1990
- 8 1986
- 9 1985
- 10 1983

Příběh Chianti Classico

Vína z území Classico je známo nejméně od předřímských časů (jednu z místních odrůd, Canaiola, vypěstovali Etruskové). Název Chianti dostalo v roce 1404, kdy byl první sud vyvezen za hranice oblasti do Prato. Politická Chiantiská liga měst vznikla v 13. století, ale teprve roku 1716 se Chianti na základě velkovévodského dekretu stalo první oficiálně vymezenou vinařskou oblastí. V roce 1960 získalo jako první status DOCG – nejvyšší italské označení původu. Chianti Classico se vyrábí ze dvou modrých odrůd (Sangiovese a Canaiola) a dvou bílých (Malvasia a Trebbiano), rostoucích dohromady asi na 17 400 hektrech půdy. Přestože víno Chianti produkuje sedm oblastí, jen vína z kopcovitého území Classico se mohou nazývat classico a nést pečeť s černým kohoutem.

Degustace
Většina vinařství umožňuje ochutnávky svých výrobků a lahev koupit přímo od vinaře je úžasný suvenýr nebo příjemné osvěžení k pikniku. Pokud řídíte, dávejte pozor, abyste nevypili nad míru.

Pečeť s černým kohoutem

Deset nejlepších vinic

Vinohrad vily Vignamaggio

DEN 8. Sobota 5.5.

- přejezd do campu ve Florencii
- prohlídka Florencie

DEN 9. Neděle 6.5.

- prohlídka Florencie
- po obědě přejezd do Modeny, návštěva muzea Ferrari
- večer přejezd ke Gardalandu

Trasa 15: stání Greve In Chianti až stání Florencie, 50 km

Místo na stání (jako záloha)

SESTO FIORENTINO Via Ariosto, fronte a supermarket

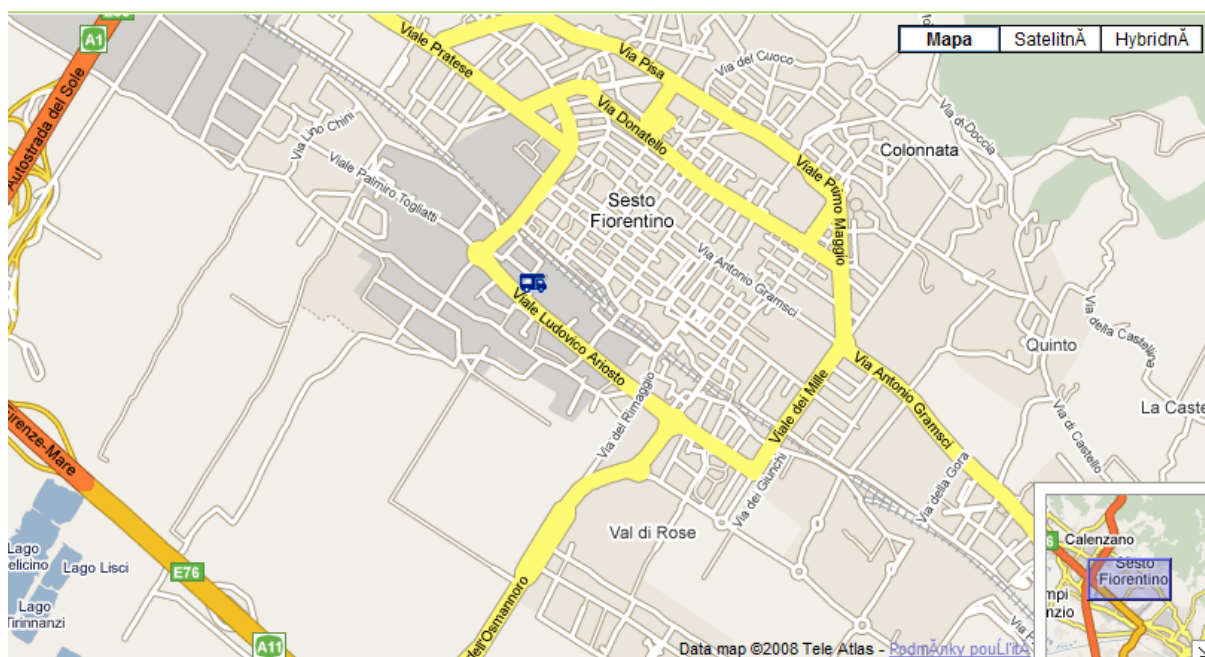
N

V

E

co-ordinate GPS Google 11.19029 43.8319 E 11° 11' 25" N 43° 49' 54"
/ NE

type of Camper place	Parking spot ()
Address	50019 SESTO FIORENTINO Via Ariosto, fronte a supermarket 10SP !
description	FIORENTINO Via Ariosto, fronte a supermarket 10SP !
price (in EURO)	0

Stání ve Florencii:
Piazzale Michelangiolo
GPS: 43°45'45.66" a 11°15'54.10"

Hned vedle camp (možná ideální pro stání přes noc)
GPS: 43°45'41.55" a 11°16'07.11"
Viale Michelangelo - 50125 Firenze (FI)
Tel. +39 055 6811977 Fax +39 055 689348
Internet: http://www.ecvacanze.it/en/elite_family/tuscany/camping-michelangelo
e-mail: michelangelo@camping.it
Cena: dospělí 10.60, děti (2-12) 5.50 a camper 14.20; včetně elektřiny a vody

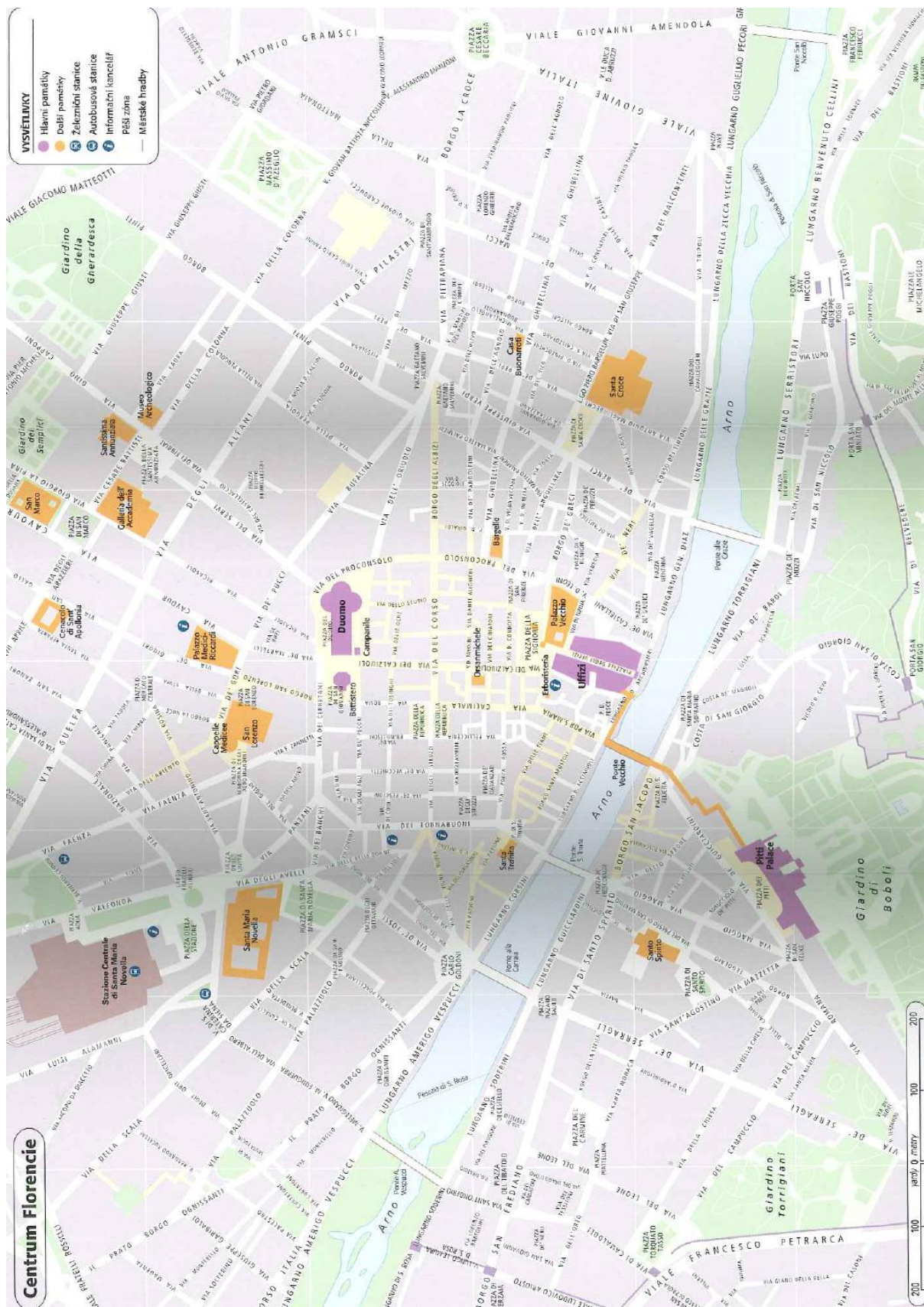

Most Ponte Vecchio; Katedrála

Florence

- TOP 10
- LP 88
- I 8-17
- RG 484; střed města 494
- Pěšky (na kole) LP 123 (10 km)
- Galerie Uffizi = učebnice renesance ; prohlídka 3 hodiny
- Dóm a baptisterium
 - Florentská katedrála
 - Výstup do kopule
 - 30 minut
- Palazzo Pitti
 - Bývalé sídlo rodu Medicejských
 - Renesanční zahrada
 - Manýristická jeskyně se sádrovými odlitky od Michelangelových Otroků

10 Uffizi, Florencie

Galerie Uffizi představuje základní učebnici renesance od Giotta přes Botticelliho, Leonarda da Vinci, Michelangela, Raffaela, Tiziana, Caravaggia a dalších. Historická posloupnost malířů sem výborně zapadá, neboť budovu, původní uffizi (kanceláře) panovnického rodu Medicejských, navrhl Giorgio Vasari, jenž napsal první pojednání na světě o dějinách umění. Vystaveno je asi 1700 děl a dalších 1400 leží v depozitářích. Síně jsou sice malé, ale schraňují ohromující počet skvostů, jejichž prohlídka zabere nejméně tři až čtyři hodiny.

Pohled přes Arno na Uffizi

☛ Venkovní kavárna se nachází na konci západního křídla nad Loggia dei Lanzi.

☛ Před galerií se často tvoří několikahodinová fronta. Za malý příplatek se vyplatí zakoupit vstupenku dopředu.

Uffizi zavírá později než většina ostatních florentských památek: v sobotu v sezóně až ve 22 h.

• Piazza degli Uffizi 6 (vedle Piazza della Signoria) • Mapa M-N4 • Rezervace vstupenek 055 294 883 • musei.uffizi.fiorenze.it/welcomeE.html • Út-Ně 8.15–19 h (posl. prohlídka 45 minut před zavřením). Zavazet 1. 1., 1. 5., 25. 12. • Vstupné 7,74 eura

10 tipů

- 1 Zrození Venuše (Botticelli)
- 2 Zvěstování (Leonardo da Vinci)
- 3 Svatá rodina (Michelangelo)
- 4 Madona v majestátu (Giotto)
- 5 Bakchus (Caravaggio)
- 6 Primavera (Botticelli)
- 7 Federico di Montefeltro a Battista Sforza (Piero della Francesca)
- 8 Venuše urbinská (Tizian)
- 9 Madona s dlouhým krkem (Parmigianino)
- 10 Bitva u San Rema (Uccello)

1 Zrození Venuše

1 Botticelliho Venuše stojí na lastuře, namalovaná v roce 1486, ztělesňuje renesanční představu o kráse. Pózuje sice jako klasická Venuše, nicméně má údajně tvář Simonetty Vespucciiové, přítelkyně Piera de' Medici a sestřice cestovatele Ameriga Vespucciho.

2 Zvěstování

2 Na jednom z prvních děl (1475) všestranného génia Leonarda da Vinci je již patrný autorův smysl pro detail – konkrétně na zřetelí šatů a květinovém trávníku. Umělec zde uplatnil svou charakteristickou koncepci prostorové hloubky, navozenou střídaním světlých a tmavých horizontálních pásů.

3 Svatá rodina

3 U Michelangela neobvyklý deskový obraz Svaté rodiny v mnohém čerpá ze Signorelliho, avšak esovitými postavami, sytými a živými barvami a akty mladíků předznamenává manýrismus.

4 Madona v majestátu

Giottova Maestà z roku 1310 je v porovnání s podobnými výjevy jeho starších současníků Duccia a Cimabuea zcela revolučním dílem. Madona je téměř celá zahalená a hloubky prostoru umělec dosáhl tím, že okolní postavy umístil přímo na zem.

6 Primavera

6 Botticelliho Primavera (1478; naholá, spjatá s jeho Zrozením Venuše, zachycuje bohyně a přes 500 druhů rostlin. Význam obrazu není znám, může však být novoplatonskou alegorií jara, vycházející z Polizianovy básně.

7 Vévoda a vévodkyně z Urbina

Piero della Francesca ve svých nic nezakrývajících, psychologicky laděných podobiznách nebojácně vykresluje orlí nos, bradavice a další „nedostatků“ svého mecenáše-vévody.

8 Venuše urbinská

8 Tizianova Venuše urbinská (1538; naholá) nesmírně ovlivnila pojetí aktu až do doby Maneta a v 18. a 19. století byla nesčetněkrát napodobována. Benátský mistr si zde také pohrád se světlem a stínem: Venuše doslova září proti tmavému pozadí.

5 Bakchus

5 Už jedna z prvních prací Caravaggia (1594) prozrazuje jeho důraz na detail (patrný v zátěži s ovocem ve vlámském stylu) a očividný naturalismus v jinošském vzezření boha. Zjevně je také jeho okouzlení pronikavým světlem a hlubokými stíny.

9 Madona s dlouhým krkem

Parmigianinova Madona (1534) s esovitým tělem a nadměrně velkým Ježíškem je znamenitou a kážoucí disproporcí a elegancí manýrismu. Ačkoli zůstala nedokončená, stala se zkušební kamenem manýrismu a Parmigianinovým vrcholným dílem.

10 Bitva u San Rema

Uccello, mistr perspektivy, s ní experimentoval až příliš. Zlomená kopa na zde vystavené části triptychu jeho mistrovského díla (1456; další dvě jsou v Paříži a Londýně) se mýlí s rovinou perspektivy. Podobně ani pozadí neharmonizuje s hlediskou perspektivy s popředím.

Průvodce galerií

Vchod je z levé (západní) strany lodi ve tvaru U na náměstí Piazza della Signoria. Jeden vstup je pro ty, kdo si zakoupili vstupenku dopředu, druhý pro ostatní. Síně lemuje dlouhou chodbu ve třetím patře; síně č. 2–24 jsou ve východním křídle a síně č. 25–45 v západním. Číslování síní není ideální: lodi mezi síněmi č. 10–14 byly dávno vybourány a síně č. 36–40 značně poškodil bombový útok v roce 1993, a proto jsou uzavřeny.

Zvěstování, detail Průčelí Uffizi

Raffael: *Madona se stehlíkem*

10 Uffizi: sbírky

1 Botticelli (síně č. 10–14)

Odtřhněte oči od *Zrození Venuše* a *Primavery* (viz str. 8–9) a prohlédněte si další Botticelliho mistrovská díla, jako *Pallas Athéna a Kentaura* a *Klanění Tří králů* s umělcovým autoportrétem (ve žlutém hávu napravo). Porovnejte Botticelliho *Klanění* s *Klaněním* jeho žáka Filippina Lippiho a současníka (a Michelangelova učitele) Ghirlandaia.

2 Raná renesance

(síně č. 7–9)

V síně č. 7 se střetává pozemskost Masaccia a křehkost Fra Angelika s díly Pierra della Francesky, Paola Uccella a dalších umělců. Renesanční ideály dále rozvíjeli anatomicky přesnými výtvoři bratři Pollaiuolo a plynulými křivkami Filippo Fra Lippi (jeho

Madonu s dítětem a anděly vidíte dole), vytříbenější žák Masaccia. Vše vyústilo v křehký půvab Lippiho chráněnce Botticelliho.

3 Protorenesance

(síně č. 2–6)

První síň v Uffizi překlenuje středověk a první fázi renesance trojicí obrazů *Madon v majestátu* od Cimabuea, čerpajícího z byzantských tradic, přes Ducciovu sienskou gotiku po Giottovu verzi (viz str. 9). Půvabnou gotickou školu 14. století zastupuje *Zvěstování* od Simona Martiniho. Definitivní tečku za středověkým stylem a mezinárodní gotikou z počátku 15. století představují Gentile da Fabriano a Lorenzo Monaco.

4 Leonardo da Vinci

(síně č. 15)

Síň č. 15 je věnována slavným žákům Verrocchia, mimo jiné Lorenzu di Credi, Botticiniho, umbrijskému mistru Peruginovi (Raffaelův učitel) a samotnému Leonardu da Vinci. Jako učeň namaloval Leonardo anděla nalevo na Verrochiově obraze *Křest Krista*. Na stěnách visí Leonardovo *Zvěstování* (viz str. 8) a nedokončené chaotické *Klanění Tří králů* a Signorelliho *Ukřižování*.

5 Vrcholná renesance a manýrismus

(síně č. 19, 25–32)

Po několika dílech Perugina, Signorella a severoitalského

Klanění Tří králů, sbírka Botticelliho děl

umění se ocitnete v síni č. 25 se skutečnými velikány renesance: Michelanželem a Raffaelem. Andrea del Sarto a jeho žáci rozvinuli Michelangelovy barvy a asymetrickou kompozici v manýrismus. Benátské místní vrcholné renesance mezitím zkoumali nové možnosti barvy, světla a kompozice.

6 Severoitalští a evropští mistři

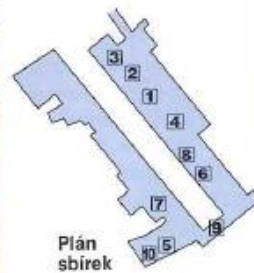
(síně č. 20–23)

Pěkná, ne však špičková díla. Severoitalští mistři Bellini, Giorgione, Mantegna a Corregio se prolínají s německými a vlámskými současníky Cranachem, Holbeinem a Dürerem. *Podobizna umělcova otce* byla prvním Dürerovým výtvozem (namaloval ji v 19 letech). Síň skýtají potřebný duševní odpočinek před sbírkami vrcholné renesance.

7 Baroko

(síně č. 33–44)

Sbírky z tohoto období nepatří zrovna k nejlepším vyjma několika Caravaggiů, jako *Bakcha* (viz str. 9), *Obětování Izáka* a *Medúsy*, autoportrétů Rembrandta a Rubense a hrůzné *Judity* a *Holoferna* od Artemisie Gentileschiové.

Plán sbírek

8 Tribuna (síně č. 18)

Původní výstavní prostor Uffizi je síň s perleťovým obkladem kopule a mozaikovou (*pietre dure*) dlažbou a stolem. Nechal ji ztvárnit Francesco I., aby měl kde vystavit *Venuši Medicejskou* a další antické sochy. Stěny pokrývají podobizny od Bronzina a Pontorma, *Hrající anděl* od Rossa Fiorentina a Raffaelův *Sv. Jan v poušti*.

9 Dila v chodbě ve tvaru U

Hlavní chodbu, která propojuje jednotlivé síně, vrobí antické sochy, povětšinou kopie řeckých originálů (vlevo). Klenutý strop zdobí fresky (1581) se zajímavými groteskami oslavujícími florentské dějiny, myslitele, vůdce a umělce. Neméně opěvovaná, a právem, je podivná z krátké jižní chodby.

10 Dila ve Vasariho chodbě

Kilometr dlouhá chodba mezi Palazzo Pitti a Uffizi byla poškozena při bombovém teroristickém útoku v roce 1993. Na stěnách visí díla ze 17.–20. století včetně úseku s autoportréty. Veřejnosti je přístupná pouze na zvláštní žádost.

10 Dóm a baptisterium, Florencie

Oslavná florentská katedrála nabízí panoramatickou podívanou z Giottovy elegantní kampanily a z vrcholu Brunelleschiho mohutné vznešené kopule. Interiér krášlí několik fresek od Uccella, ale jinak je prázdný a méně zajímavý než výstup do kopule. Větší obdiv sklízí sousední baptisterium s typickými byzantskými mozaikami a Rajskými dveřmi. Muzeum schraňuje sochy od Michelangela, Donatella, Ghirlandaia a Andrey Pisana.

Kopule florentského dómu

1. I Fratellini ve Via dei Cimatori 38r (čtyři bloky od Via dei Calzavuioli) je podnik nabízející sendviče a rozlévané víno zákazníkům, kteří je konzumují vestoje na ulici.

2. Baptisterium otevírá až v poledne, a proto si prohlídku komplexu nechte na odpoledne. V neděli budete v baptisteriu do 13 h, neboť zavírá již ve 13.30 h, kdy naopak otevírá bránu dómu.

Poslední návštěvník je do kopule vpuštěn 40 minut před zavřením, a tak se v létě postavte do fronty včas.

- Piazza del Duomo
- Mapa: M-A3
- Dóm otevřen Po–So 10–17 h, Ne 13–17 h
- Baptisterium Po–So 12–19 h, Ne 8.30–14 h
- Vstupné 7,00 eura do muzea a baptisteria

10 tipů

- 1 Dóm: kopule
- 2 Baptisterium: Rajské dveře
- 3 Baptisterium: mozaiky
- 4 Muzeum: Michelangelova Pietà
- 5 Dóm: kampanila
- 6 Dóm: freska Giovanniho Acuta
- 7 Muzeum: Abakuk
- 8 Dóm: nová sakristie
- 9 Dóm: oltář
- 10 Baptisterium: severní dveře

1. **Dóm: kopule** Majestátní symbol Florencie je výbornou ukázkou půvu a stavitelského umu. Zprvu se zdálo, že křížení dómu nebude možné překlenout; až v roce 1420 přišel Brunelleschi s geniálním nápadem dvojitého pláště. Zapomeňte na průměrné fresky uvnitř: opravdový zážitek skýtá výstup mezi pláště do mramorové lucerny na vrcholu.

Baptisterium: Rajské dveře

Zlacené výplně dveří (1425–53) od Lorenza Ghibertiho svědčí o jeho mistrovských schopnostech zachytit hloubku nízkými reliéfy (vpravo). Nadšený Michelangelo prohlásil, že desky by klidně mohly zdobit bránu do ráje (odtud název dveří). Originály uchovává dómské muzeum.

Baptisterium: mozaiky

3. Pás mozaikových panelů z 13. století zachycuje příběhy ze Stvoření a života Ježíše, Josefa a sv. Jana Křtitele.

Dóm: kampanila

5. Giotto navrhl pouze spodní podlaží „florentské lilie“. Dál na ni pokračoval Andrea Pisano (přidal niky pro sochy) a dilo završil Francesco Talenti. Je vysoká 85 m a na vrchol vede 414 schodů.

Dóm: freska Giovanniho Acuta

6. Mistr perspektivy, Paolo Uccello, namaloval iluzivní fresku (1436) jezdecké sochy jako pomník anglického konotiera Johna Hawkwooda, jenž dlouho působil ve službách Florencie.

Muzeum: Abakuk

7. Abakuk je jedním z mnoha proroků, které Donatello vytesal pro kampanilu. Florentané dali soše plešouna s divokým pohledem přezdívku Lo Zuchonne, „tykrová hlava“.

Dóm: nová sakristie

8. Bronzové dveře a lunetu z glazované terakoty ztvárnil v 15. století Luca della Robbia. V interiéru se po pokusu o atentát ukrýval v roce 1478 Lorenzo de' Medici.

Muzeum: Michelangelova Pietà

4. Michelangelo ztvárnil tři Piety: prostřední, kterou pak v záchvatu nespokojenosti rozbil kladivem, v letech 1548–55.

Dóm: oltář

9. Na monumentálním oltáři s množstvím stříbrných a zlacených postav se více než 100 let (1386–1480) podíleli Verrocchio, Antonio Pollaiuolo, Michelozzo a další sochaři.

Lorenzo Ghiberti

Baptisterium: severní dveře

Soutěž o zakázku na odlití 28 bronzových výplní vyhrál Lorenzo Ghiberti, který na nich poté pracoval 21 let. Kunsthistorikové je pokládají za první ryze renesanční dílo.

Historie dómu

Baptisterium bylo založeno sice již v 6. století, ale stavba pochází převážně z 11.–14. století. Samotný dómu se začal budovat až v roce 1294, kdy Arnolfo di Cambio zahájil stavební práce kolem starého kostelka Santa Reparata. Převážná část dómu byla dokončena do roku 1417. V letech 1420–36 vznikla Brunelleschiho nápaditá kopule, kterou v 60. letech 15. století zakončila Verrocchiova bronzová koule. Neogotické mramorové průčelí bylo přidáno teprve v 19. století.

10 Palazzo Pitti, Florencie

Bývalé sídlo rodu Medicejských představuje truhlici plnou klenotů. Ukládá královské komnaty, moderní umění, kostýmy, stříbrné nádoby a náčiní a porcelán. Zlatým hřebem je však Gallerie Palatina s freskami od Pietra da Cortona, druhá nejvýznamnější galerie po Uffizi. Pečuje o jedny z nejlepších světových sbírek děl Raffaela a Tiziana. Obrazy jsou instalovány stejně jako v 19. století, kdy víc než na didaktickém rozmištění záleželo na tom, zda „bude Tintoretto ladit s dekorací pokoje“ nebo zda „pověsit pospolu všechna tonda“.

Průběh paláce Pitti

• Vinárna Pitti Gola e Cantina na Piazza dei Pitti 16 nabízí lehká jídla, výběr toskánských vín a privátní prostředí.

• Pikniky sice nejsou v zahradě Bobolli povoleny, ale když si vyhlédnete zastrčené místo, nikdo si vás nevšimne.

Pokud se vám líbí stůl zdobený florentskou mozaikou (pietra dura; viz str. 17), v prodejně Pitti Mozaici (www.pittimozaici.it) na Piazza dei Pitti můžete si koupit moderní verzi.

- Piazza dei Pitti
- Mapa L5
- Gallerie Palatina a Appartamento Reali 055 238 8710, otevřeno Út–Ne 8.15–18.50 h
- Galerie del Costume, Museo delle Porcellane a Museo degli Argenti, otevřeno 8.15–13.50 h, zavřeno 2. a 4. Ne a 1. a 3. Po v měsíci
- Vstupné 4,15 eura

10 tipů

- 1 La Velata (Raffael)
- 2 Následky války (Rubens)
- 3 Maří Magdalena (Tizian)
- 4 Giardino di Boboli
- 5 Madona s dítětem (Lippil)
- 6 Tři doby v životě muže (Giorgione)
- 7 Zelený pokoj v reprezentačních komnatách
- 8 Ammanatiho nádvoří
- 9 Toskánská Maremma (Fattori)
- 10 Grotta Grande

1 La Velata

Raffael vytvořil mnoho podobizen, převážně madon, a jedny z nejdražších jsou umístěny právě v sbírkách Pitti. La Velata (1518) představuje mistrovsky vyvedenou postavu, odhalující umělcovo geniální zvládnutí barvy, světla a formy. Modelem stála pravděpodobně La Fornarina, Raffaelova římská milénka.

2 Následky války

Zatímco Venuše se snaží Marta chystajícího se do války zastavit, Osud jej do ní vtahuje (1638). Dílo vyjadřuje výzvu stárnoucího Rubense rodné zemi, aby se nevměšovala do třicetileté války (1618–48).

4 Giardino di Boboli

Renesanční zahrada s barokními a rokokovými prvky se pyšní cypřišovými alejemi, skrytými sochami a zurčícími kašnami.

3 Maří Magdalena

První (1535) z mnoha Maří Magdaleny, které namaloval benátský mistr Tizian.

5 Madona s dítětem

Filippo Fra Lippil umístil Madoninu bradu do geometrického středu obrazu (1450), čímž sjednotil složitou kompozici tvořenou hlavní scénou a výjevy ze života Panny Marie v pozadí.

6 Tři doby

Alegorické dílo z roku 1500 se, byť s určitými pochybami, připisuje Giorgionemu. V každém případě jde o nádherný obraz, ztvárněný s výrazným smyslem pro barvu a kompozici. Porovnejte jej s barokní freskou Čtyři doby v životě muže (1637) od Pietra da Cortona na stropě Saly della Stufa.

Vysvětlivky

- Gallerie Palatina
- Palác
- Zahrady

7 Zelený pokoj v reprezentačních komnatách

Nejlépe dochovaná místnost z reprezentačních komnat (Appartamenti Reali) se honosí přepychovým zařízením, jako je ebenový kabinet inkrustovaný polodrahokamy a bronzem. Strop Zeleného pokoje krášlí iluzivní štuky a malba od Luky Giordana.

8 Ammanatiho nádvoří

Manýristickou architekturu charakterizovaly přehnané proporce a vystupňovaný výraz. Bartolomeo Ammanati to vyjádřil hustě bosovanými antickými řády (1560–70).

9 Toskánská Maremma

Mistrovské dílo v Galerii moderního umění je klasickým výtvozem (1850) Giovanniho Fattoriho. Fattori byl nejvýznamnějším členem skupiny Macchiaioli, toskánské školy 19. století předznamenávající impresionismus.

Grotta Grande

Manýristickou jeskyní zdobí stylizované stelaktity, plastiky od Giambologni a sádrové repliky Michelangelových Otroků.

Průvodce galerií

Vchod je přes Ammanatiho nádvoří. Prodejna vstupenek do Gallerie Palatina a Appartamento Reali (oboje v prvním patře; nejdříve si však prohlédněte Palatinu) se nachází vpravo. Vstup do zahrady Bobolli objevíte v levém zadním rohu. Další sbírky jsou (v pořadí podle zajímavosti): Galerie moderního umění (2. patro), Galerie kostýmů (v letním zámečku Meridiana, vchod ze zahrady Bobolli), Muzeum stříbra (přízemí), Muzeum kočárů (v levém křídle; do odvolání zavřeno) a Muzeum porcelánu (v malém objektu v nejvyšším bodě zahrady Bobolli).

Galleria Palatina

Ammanatiho nádvoří

Průčelí paláce Pitti

10 Palazzo Pitti: Galleria Palatina

1 Sala di Giove

Siň uchovává dva z deseti klenotů paláce Pittiů: Raffaelovu *La Velatu a Tři doby v životě muže* od Giorgioneho. Mezi raně renesančními mistrovskými díly nechybí Peruginova *Madonna del Sacco*, křehká studie prostorových vztahů, a malý zvrásněný *Sv. Jeroným* buď od Verrocchia nebo Piera di Pollaiuolo. Andrea del Sarto namaloval *Sv. Jana Křtitele* [1523] v klasickém stylu, zatímco jeho *Zvěstování* (1512) předznamenuje manýrismus. *Oplakávání mrtvého Krista* (1512) od Fra Bartolomea a Bronziniho *Guidobaldo Della Rovere* (1523) jsou vrcholně renesanční práce předjímající baroko.

2 Sala di Saturno

Siň vás provede celoživotní dráhou Raffaela počínaje leonardovskou *Madonnou del Grandeuca* (1506) a konče *Viděním Ezechielovým* (1518). Z jeho dalších madon a podobizen stojí za povšimnutí Monou Lisou inspirovaná *Maddalena Doniová* (1506), která značně ovlivnila pojetí renesančního portrétu. Raffaelův umbríjský učitel Perugino vytvořil úžasné komponované *Oplakávání mrtvého Krista* (1495). Siň uzavírají *Stupor Mundi* (1516) od Fra Bartolomea a del Sartoovo svěží *Zvěstování* (1517).

3 Sala di Apollo

Apollonova siň je věnována Tizianovi. Jeho *Maří Magdalena (dole)* visí vedle *Podobizny mladého Angličana* (1540). Siň vystavuje řadu významných děl: *Pietà* (1522) a *Svatá rodina* (1523) od Andrey del Sarto napomohly vzniku manýrismu. Napětí a koncentrovaná energie vyzařující z obrazu *Sacra conversazione* (1522) od del Sarto va žáka Rossa Fiorentina utrpěly pozdějším zvětšením díla, které si vynutilo vsazení do rozměrného barokního rámu. Klasický styl boloňských umělců Guida Reniho (pozdější *Kleopatra*) a Guercina (raně *Vzkříšení Tabity*) přispěl k rychlému přechodu baroka.

4 Sala di Venere

Ústředním exponátem siň je *Venuše Italská*, kterou Canova vytesal jako náhradu za antický originál, odvezený Napoleonem do Francie (nyní v Uffizi). Přesto ji

zastiňují Tizianova díla *Koncert* (1510; pravděpodobně se na něm podílel Giorgione), *Podobizna Julia II.* (1545) napodobující Raffaelův výtvar a slavná *Podobizna Pietra Aretina* (1545). Za zmínku stojí i často přehlížený Rubensův bukolický *Návrat z pole*.

5 Sala di Marte

Siňi vévodí Rubensovy *Následky války* (1638) a *Čtyři filosofové* (1612), na nichž se zpodobnil sám umělec s bratrem (zcela vlevo). Mezi krásnou kolekcí portrétů vynikají pronikavá *Podobizna muže* (1550), připisovaná Veronesemu, plátno *Luigi Conara* (1560), nyní přisuzované Tintorettovi, *Ippolito de' Medici* (1532) od Tiziana a *Kardinál Bentivoglio* od Van Dycka.

6 Pozdější díla

Po Napoleonově koupelně kvalita exponátů výrazně klesá, ačkoli i tady objevíte velká jména, jako Tintoretta, Rubense, Botticelliho a Pontorma. Jedními skutečně mistrovskými díly jsou Raffaelova *Madonna dell'Impannata* (1514) a *Madona s dítětem* (1540) od Filippa Fra Lippiho, nejstarší obraz v muzeu. Porovnejte Signorelliho *Svatou rodinu*, která ovlivnila Michelangelovu, umístěnou v Uffizi, se stejnojmenným obrazem od Beccafumiho v manýristickém stylu, čerpajícím z Michelangela.

7 Sala dell'Illiade

Zlatým hřebem siň je Raffaelova neobvyklá, téměř „vlámská“ podobizna těhotné ženy, *La Gravida* (1506). Andrea del Sarto je zastoupen dvojicí *Zvěstování* (1523 a 1526). Nenechte si ujít ani obrazy od Artemisie Gentileschiové, jež byla

Plánek galerie

jednou významnou barokní malířkou a jako námět si často vybírala silné biblické postavy ženského pohlaví včetně *Maří Magdaleny* a *Judity*.

8 Galleria delle Statue

V dlouhé vstupní hale jsou instalovány přechodné výstavy. Několik děl tu však visí už dlouhá léta, jako třeba Caravaggiův působivý výjev *Trhání zubu* (oficiálně patří Uffizi) a raně Rubensovo *Zmrtvýchvstání Krista*. Prohlédněte si i nádherný stůl zkrácený florentskou mozaikou (*pietra dura*).

Venuše, Sala di Venere

9 Sala dell'Educazione di Giove

Tady vás upoutají zejména dvě plátna: *Spící amor* (1608) od Caravaggia, realistická studie v šerosvitu (*chiaroscuro*), a *Judita s hlavou Holofernovou* od Christofana Alloriho. Ta má dvojitý význam, neboť všechny obličeje jsou portréty: Judita zosobňuje umělcovu přítelkyni, přihlížející stařena její matku a Holofernova hlava představuje umělcův autportrét.

10 Sala della Stufa

a Napoleonova koupelna
Sala della Stufa se pyšní freskami od Pietra da Cortona a majolikovou dlažbou z roku 1640. Napoleonova empírová koupelna je jednou z mála dochovaných památek v paláci na krátké období vlády slavného Francouze v Itálii.

Trasa 16: stání Florencie až Pratolino; 20 km

Krajinný park Parco Medino Pratolino

- Trasa 9 (54-55), 2,5 hodiny

Modena

- návštěva muzea Ferrari = 0901 Modena - Museo Ferrari: 44.530305°, 10.861594°

○ 43, Via Dino Ferrari - 41053 Maranello (MO)

○ http://www.ferrari.com/English/about_ferrari/Pages/About_Ferrari.aspx

A true custodian of the myth, the Museo Ferrari of Maranello, the Company's official exhibition, receives over 200,000 fans from all parts of the world every year.

It houses cars, images and trophies that have characterized the history of the brand and have been hugely successful on commercial markets and worldwide circuits.

This is one of the reasons why the Museo Ferrari is not just a museum, that is a static collection of cars and objects, but a dynamic exhibition that is constantly renewed from time to time.

The museum is divided into theme areas, and each one is capable to meet the expectations of race fans and expert connoisseurs of vintage cars: Formula One, Sports and Sports-Prototype cars, the GT world.

One of the exhibition novelties introduced this year is the Hall of Victories, which celebrates the most recent successes of the Scuderia through an overview of the world champion racers from 1999 to 2008, together with over 110 trophies, a property of the museum, and the original helmets of the nine world champion drivers in the history of the Scuderia.

Additionally, the Red Campus teaching laboratory is dedicated to the youths visiting the Museo Ferrari with their schoolmates or families.

This is an interactive space where the youths can expand, through exercises and simulations, the theme areas that make the Ferrari company a model of excellence, that is technological innovation, teamwork, style and design.

The laboratory is a part of the wider program called Red Campus for schools, which consists of a series of teaching modules and guided tours focusing on three themes: Innovation, Team, and Emotion.

Opening Hours

Opening Times

October 1 – April 30: everyday (including holidays) from 9.30 a.m. until 6.00 p.m.

May 1 – September 30: everyday (including holidays) from 9.30 a.m. until 7.00 p.m.

Closing days: December 25, January 1.

Tickets

Full-price ticket: € 13.00

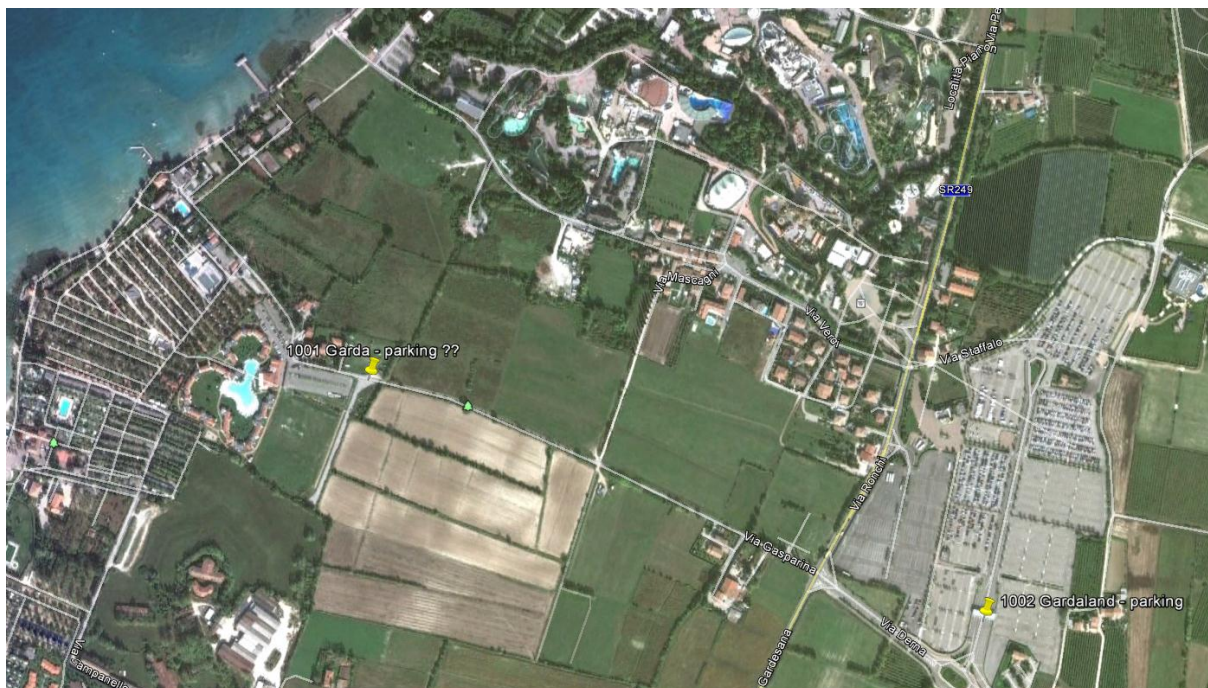
Discounted ticket for 6-10-year-old children, people accompanying disabled persons, soldiers: € 9.00

Discounted ticket for students, the elderly (aged over 65) and organizations under special agreements: € 11.00

Free admission for children up to 5 years and disabled persons

Special family ticket: € 9 per person (parents with paying children)

Audio guide rental (Italian, English, French, German, Spanish and Chinese): € 5.00

záloha pro přespání (placený STPL)

37019 PESCHIERA DEL GARDA P Via Bella Italia [N/ve/G] : 45.442030°, 10.677360°

nebo levnější a zřejmě lepší STPL (možná příjemná projížďka večer na kole)

25019 LUGANE P Via Cantarane [N/Ve/g] : 45.460647°, 10.633019°

DEN 10. Pondělí 7.5.

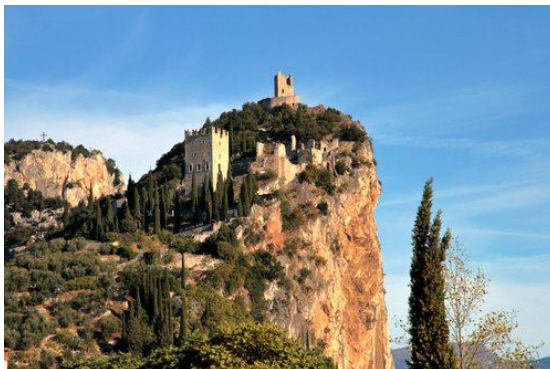
- návštěva zábavného parku Gardaland
- večer přejezd na sever Gardy do Torbole

1001 Garda - parking ?? : 45.453437°, 10.704635°

1002 Gardaland – parking: 45.450282°, 10.716159°

38062 ARCO Park P1 Via Caproni Maini [N] : 45.922220°, 10.890488°

- výlet na kole
- cesta domů

9 Parkem Parco Mediceo di Pratolino (Parco Demidoff)

Audience u obra Apennina

Procházka parkem

Výchozí bod: Hlavní vchod do Parco Mediceo di Pratolino, cca. 300 m jižně od stejnojmenného městečka, 470 m.
Příjezd: Z Fortezzy da Basso ve Florencii (Viale Filippo Strozzi) přes Torrente Mugnone a vpravo po Via XX Settembre až k Via Bolognese. Po ní doleva, pod železniční trať a směrem na „Vaglia/Bologna“: 12 km. Autobusový spoj z Florencie (hlavní nádraží a Via Nazionale).
Časový rozvrh: Procházka 1–1 ½ hod.,

zacházka ke „Casinu“ a zpět 1 hod.; celkový čas 2–2 ½ hod.
Převýšení: Téměř 200 m.
Náročnost: Nenáročná procházka po širokých štěrkových cestách.
Občerstvení: Bar v parku.
Otvírací doba: Od května do července vždy čtvrtek až neděle a o svátcích od 10 do 20.30 hod., v srpnu a září do 20 hod.
Mapa: K dostání v pokladně: leták s přehledným plánkem (italsky a anglicky).

Zkamenělý obr Apeninno.

Pohádkový turistický zážitek v lesích jižně od Pratolina, které získal roku 1568 Francesco I. de' Medici, a díky rybníkům, fontánám a sochám z období manýrismu, jež zde nechal vybudovat, z nich udělal jeden z nejznámějších krajinných parků v Evropě. V 18. století byla tato 30 ha velká zahrada nově přestavěna v honosném barokním slohu, pak však začala očividně pustnout. Teprve roku 1814 byla znovu zrenovována, tentokrát v anglickém stylu. O 58 let později připadl areál ruskému knížeti Paulu Demidoffovi, po němž je pojmenován dodnes. Od roku 1981 ho spravuje florencká provincie.

Od hlavního vchodu se vydáme po široké štěrkové cestě k Fattorii (státek) a před ním doprava ke starší budově, v níž se nachází bar. Dále rovně k bývalému pohostinství Villetta; za ním leží Peschiera della maschera a umělá jeskyně. Po 290 m dlouhé, rovné Viale degli Zampilli se dostaneme

k rybníku s kvákajícími žábami; vpravo před ním nalezneme starý mlýn. Obejdeme-li rybník opačným směrem, dorazíme ke Gamberale, řadě zděných vodních nádrží, a k velké voliérě; za jeskyní se nachází Demidoffův pomník. Vpravo se kolem ohromného stromu dostaneme k Ville Demidoff, přestavěné roku 1872, a dále ke kapli s kopulovitou střechou. Tam odbočíme vpravo k největší pozoruhodnosti: nad malým rybníkem dřepí 10 m vysoký kamenný obr Apeninno, postavený v letech 1579/80. Projdeme kolem něho zprava a pak půlkruhem zpátky k Fattorii – kolem dvou podivuhodných sloupů s mořskými houbami z Korsiky a studny s Jupiterem. Nakonec ještě doporučujeme zacházku k dalšímu rybníku a klasicistickému „Casinu“ z Montilli, kuriózní směsí loveckého domku a panoramatické vyhlídky.

Okouzující hra barev na pahorcích nad Florencií.

Kláštery a poustevny

- Trasa 10 (56-57), 3.5 hodiny
-

10 Monte Senario, 811 m

Kláštery a poustevny

Bivigliano – Monte Sennario – Badia Buon Sollazzo – Bivigliano

Výchozí bod: Bivigliano, 585 m.

Příjezd: Z Florencie jako u trasy 9 do Pratolina, tam vpravo do Bivigliana: 18 km.

Časový rozvrh: Na Monte Sennario 1 hod., sestup k Badia Buon Sollazzo 1 hod., zpáteční cesta do Bivigliana 1–1 ½ hod.; celkový čas 3–3 ½ hod.

Prevýšení: 350 m.

Náročnost: Nenáročné horské putování po silnicích a značených cestách, pouze

jedno místo na posledním úseku je velmi strmé a vyžaduje dobrý orientační smysl (tze tam však i dále pokračovat po silnici).

Občerstvení: Cestou žádné; bistra v Biviglianu.

Varianta: Autem na parkoviště u kláštera, odtud procházka k poustevnám 45 min.

Mapa: Carta dei Sentieri e Rifugi 26/27, Multigraphic Firenze.

V klášteře na Monte Sennariu, založeném roku 1233, můžeme nejen ochutnat místní domácí borovicový likér, ale i vychutnat nádherný výhled na celou horskou krajinu severně od Florencie. Jeskyně a poustevny kolem vrcholu dříve obývali poustevníci mniši (přehledný plánec na klášterní terase). A vedle cesty k ještě staršímu opatství s mnohoslibným názvem „Příjemné rozptýlení“ stojí ukazatel udávající dokonce vzdálenosti do Říma (305 km) či Vídne (835 km).

Od hotelu Albergo La Bruna v Biviglianu se vydáme po **Via della Fittaccia** vzhůru do kopce a pak pokračujeme stále po ukazatelích směrem na „Montesennario“ (ve druhé levotočivé zatáčce vede vpravo zkratka do lesa).

Před Badia Buon Sollazzo.

56

U domu **La Fornace** vlevo k parkovišti (s dřevěným křížem): vpravo krátká zacházka k **Ghiacciaia** (ledovaný sklep), vlevo vede dále asfaltová silnice. Mezi tím branou a po štěrkové „Via del Silenzio e della Paghiera“ ke hřbitovu a klášteru na **Monte Sennario**, 815 m.

Následuje sestup po asfaltové silnici. V levotočivé zatáčce rovně (vratka) na lesní cestu (značení 00, „Via degli Dei“) přes horský hřbet do sedla (s dřevěným křížem). Šikmo vlevo (žluté značky, č. 00)

Tichá svatyně: klášter Monte Senario.

k **Porticciola**, 675 m. Vpravo (ukazatel „Badia Buon Sollazzo“) přes louky sestupujeme k domu **Casa Sódara**. Doprava k brance; za ní doleva a podél okraje lesa. Pak odbočíme doprava a krátce na to vlevo dolů úvozem k asfaltové silnici. Po ní vlevo, projdeme nad (nepřístupným) **Badia Buon Sollazzo**, 541 m, a na jih kolem návrší **Poggio Fondello**, až k silnici odbočující vlevo do **Bivigliana**. U tabule s označením místa stoupá vlevo zpočátku velmi strmá pěšina, jež pak vede lesním svahem dále ke křižovatce. Vpravo dolů ke dvěma potůčkům a na dalším rozcestí rovně (bez označení). Za mytínou doprava k prvním domům v Biviglianu a vlevo po asfaltové silnici nahoru do městečka.

57

Prato

- I 93

Val d'Inferno

- pohádková soutěska a jezírko pod vodopádem
- Trasa 18 (74-75), 4 hodiny
- Výchozí bod Badia di Moscheta

18 Val d'Inferno – Torrente Rovigo

Pohádková soutěska a jezírko pod vodopádem

Badia di Moscheta – Vall d'Inferno – Cascata del Rovigo

Výchozí bod: Badia di Moscheta, 569 m, nad Firenzuolou.

Příjezd: Jako u trasy 9 z Florencie do Pratolina a dále do San Piero a Sieve, pak směr Firenzuola přes Scarperia a Gigo di Scarperia do Rifreda, tam vpravo po úzké silnici k Badia di Moscheta; 47 km (z Imoly přes Firenzuolu: 59 km).

Časový rozvrh: Z Moschety k mostu pod Casettou di Tiaro 1 hod., ke Cascatě del Rovigo 1 hod., zpáteční cesta do Moschety 2 hod.; celkový čas 4 hod.

Prevýšení: 400 m.

Náročnost: Stinné lesní putování; široké cesty i úzké pěšiny.

Občerstvení: Restaurace u Badia di Moscheta.

Varianta: Kdo chce putovat jen ke Cascatě del Rovigo, startuje u mostu pod Casettou di Tiaro; příjezd od Firenzuoly: 8 km.

Mapa: Carta dei Sentieri e Rifugi 25/28, Multigraphic Firenze.

Díky většímu množství srážek se na severní straně Apenin vytvořily v Pietra Serena, tvořené vodorovnými vrstvami pískovce, jenž se dodnes těží ve velkých lomech, hluboké soutěsky. Jeden z takovýchto prašných příkopů se v horní části větví na dva odlehlé kaňony, jež je možné projít na jeden zátah.

Ve Val d'Inferno.

Z **Badia di Moscheta** se vydáme po značení 713 kolem hřbitova k nedalekému **Torrente Vecchione**. Před kamenným mostem vpravo ke starému mlýnu, po pěšině vzhůru a skalnatou úžinou do zalesněného údolí **Val d'Inferno**. Přes boční příkop k údolnímu ohybu, podél potoka a pak vzhůru k rozpadlému domu Case Val d'Inferno. Za ním rozcestí: sestupujeme vlevo pod starými kaštaný k ústí **Torrente Rovigo**, 464 m. Od mostu (na druhé straně strmá cesta do vesnice Casetta di Tiaro) rovně po šterkové silnici směr „Cascata del Rovigo“. Vpravo po betonové cestě prudce vzhůru, naproti mlýnu opět doprava

Cíl přitažlivý pro každého turistu: vodopád Torrente Rovigo.

a pak vlevo (ukazatel „Cascata“) přes lávku. Doprava, dále pokračujeme vedle potoka a kolem posledních domů. V zatáčce rovně vzhůru po cestě 711 a dále zalesněným údolím. Po asi 1,5 km vpravo směr „Cascata“, korytem potoka a nakonec vpravo přes vodu ke **Cascata del Rovigno**, 600 m: do malého, půvabného jezírka obklopeného vrstveným pískovcem se tu řítí malý vodopád. Po stejné trase zpátky.

Trasa 22

Itálie

Od rybářských vesnic na pobřeží do metropolí renesance

Jemné zvlněná pahorkatina, piniové háje a cypřišové aleje, úžasné kulturní poklady a pikantní jídla – to je Toskánsko, cíl milovníků kultury a také labužníků. Půvabný pruh země se svými městy plnými dějin a nezapomenutelnou krajinou se představuje jako evropské umělecké dílo.

Při cestě do Toskánska potřebujeme všechny smysly: oči spočinou na krajině, výrazně utvářené lidmi, ve vzduchu pocítíme omamnou vůni rozmarýnu a levandule a jazykem vychutnáme světoznámá vína chianti i kuchyni, kterou rozšířila rodina Medici do celého světa již v době renesance.

Toskánsko chová ve svých prastarých městech neuvěřitelné bohatství uměleckých pokladů. Jedeme-li do oblasti střední Itálie, vstupujeme na území osídlené po tisíce let – výmluvné svědectví posky-

tuji stopy po etruských nekropolích stejně jako zbytky římského osídlení či středověké město San Gimignano. Toskánsko zažilo svůj rozkvět především ve středověku a za renesance; nikoli neprávem se označuje Toskánsko za „kolébku evropské kultury“: malířství, sochařství a architektura nové doby mají svůj původ v této oblasti.

Pro tento rozvoj bylo rozhodující posílení rodiny Medici ve Florencii, která mezi roky 1434 a 1737 určovala zhruba po 300 let politiku a kulturu svého města.

Oblast severně od Sieny je klasickým krajem pro pěstování vína Chianti Classico.

Michelangelův David ve Florencii

Medicejští přitahovali svým živým zájmem o kulturu jako magnet mnoho významných umělců své doby. Jako umělci mecenáši objednali některá nejvýznamnější umělecká díla renesance u jejich tvůrců. Nebývalé bohatství obrazů a soch, jež ve Florencii shromáždili, sem láká každoročně nesčetné turisty. Cesta do Toskánska by se však neměla omezit jen na prohlídku měst, protože vedle městské kultury zde existuje i prastará kultura venkovská. Jediný obraz krajiny vznikl na základě podrobných plánů; během staletí se tak zrodila kulturní krajina, na jejíž podobě mají svůj podíl jak statkáři, tak i toskáňští venkované. Velké selské dvory byly cíleně umísťovány na vrcholky pahorků; geometrické tvary selského domu, které se po staletí neměnily, a přesně vyměřené cypřišové aleje vyprávějí o tvůrčí vůli obyvatel.

Pohled z Pienzy – v pozadí věž domu – do toskánské roviny

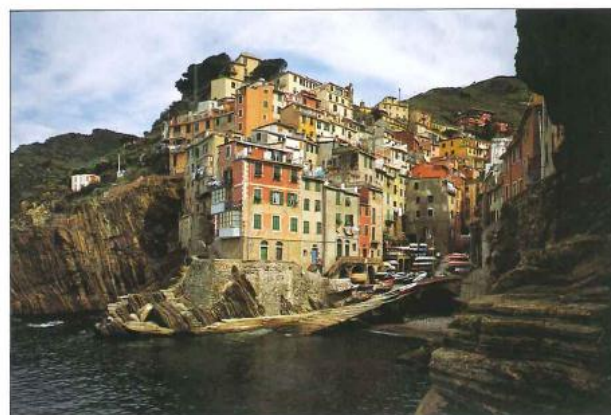
Cypřiše, vinohrady, osamělý statek v pahorkatině: Toskánsko je jedinečná kulturní krajina.

Toskánsko se táhne od Apenin na severu až k pohoří Monte Amiata na jihu a k pobřežnímu pásu Tyrhénského moře. Krajina přechází od drsné hornatiny k jemně zvlněné pahorkatině a úrodnému pruhu pobřeží Maremma či zeleným údolím řeky Arno.

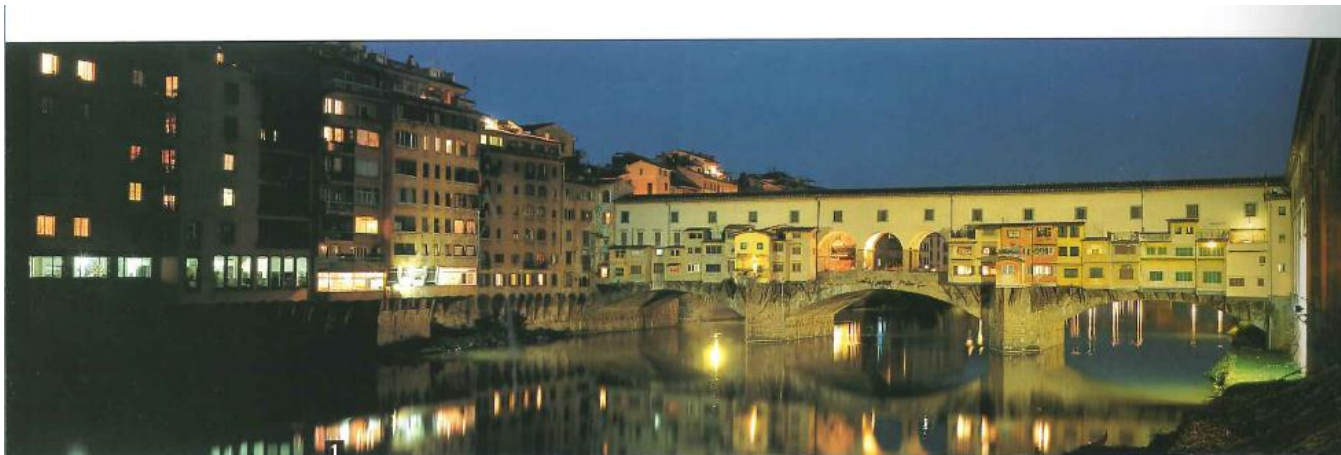
Jižní Toskánsko se liší od jiných toskánských oblastí, protože podnebí je tu teplejší a vegetace chudší (převládá macchie). Podobu Toskánsku vtiskli už jeho původní obyvatelé Etruskové, kteří mj. založili svéráznou tradici výstavby opevněných měst na kopcích a skalních plošinách, pro Toskánsko v dalších staletích tak typickou. Po rozpadu etruské říše ovládl Toskánsko Řím. Na počátku 13. století se na území Toskánska začaly formovat městské republiky (Firence, Siena, Pisa), jež se postaraly o vznik politických i kulturních hodnot, bez nichž

bychom si tvář dnešní Evropy ani nedokázali představit. Dnešní obyvatelé Toskánska si vydělávají na živobytí hlavně v průmyslu a turistice. Základem zemědělství bylo pěstování olivovníků, jež však nyní žijí už jen malou část obyvatelstva.

Toskánsko je dobrým cestovním cílem po všechny roční doby: od května do června zde kvetou nespočetné rostliny v pestrých barvách, v létě září červeně máku a žlut slunečnic. Podzim je dobou vinobraní a když se koncem října zabarví kaštiny a buky, změní se krajina v moře zlatavých a červených barevných odstínů. Tato trasa vede také Emilií, krajinou mezi Pádem a Apeninami, již dominuje Bologna, a na západním pobřeží Itálie prochází Ligurií s Rivierou di Levante a často navštěvovanými městy jako např. La Spezia. Z pahorků východního Toskánska vidíme až do Umbrie.

Přístavní vesnice Riomaggiore, postavená na útesech, v oblasti Cinque Terre

Rod Medici

Málokterému rodu se podařilo získat srovnatelnou úctu na základě dlouholetého vlivu na politiku a kulturu jako florentské bankéřské rodině Medici, která se povznese k netušené velikosti za Cosima il Vecchio (1389–1464) a s Lorenzem il Magnifico (1449–1492) dosáhla vrcholu své moci. Cosimovi se podařil mistrovský kousek – ovládl své rodné město, aniž přitom zastával nějaký veřejný úřad. Stejně jako jeho vnuk Lorenzo byl mecenášem umělců a učenců: díky jejich vlivu se ve Florencii usadili géniové jako Brunelleschi a Donatello. V 16. století se rodina sice povznese do knížecího stavu, ale pak začal

Florence: Jezdecká socha Cosima I. na Piazza della Signoria

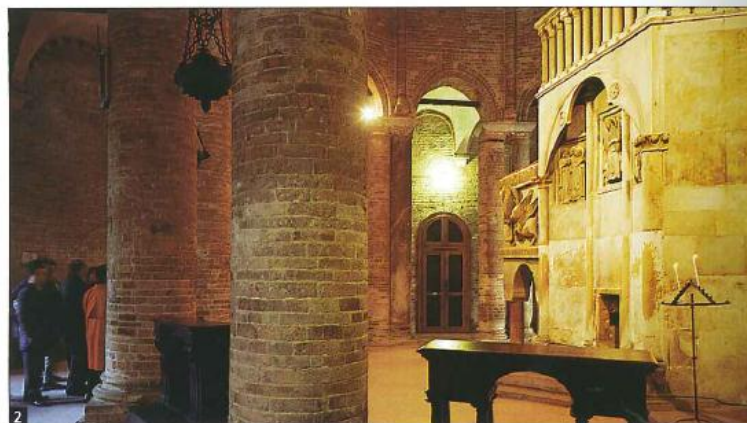
nezadržitelný sestup, až rod Medicových v roce 1737 vymřel a velkovévodství toskánské přešlo na Habsburky.

Okružní jízda Toskánskem: Trasa, která začíná ve Florencii, je výletem do středověku a renesance. Vyplatí se rozšířit si ji cestou do tří měst kraje Emilia-Romagna a dále k ligurskému pobřeží. Zasněné vedlejší silnice nám umožní poznat toskánskou krajinu se všemi jejími odstíny.

1 Florencie viz str. 269
Okružní jízda začíná ve Florencii. Pouze asi 8 kilometrů od Florencie na sever je město Fiesole.

2 Fiesole Město založené Etrusky v 6. století př. Kr. na vršku nad dnešní Florencií nabízí – vzdáleno ruchu velkoměsta – nádherné panoramu tohoto města. Zde nacházela v minulých stoletích florentská šlechta úkryt před neklidem rušné metropole. Centrem města je široká Piazza Mino da Fiesole s dómem San Romolo (stavba zahájena roku 1028). Severovýchodně od dómu byly objeveny částečně velmi zachovalé zbytky římského osídlení, mezi nimi zříceniny divadla, které kdysi pojalo 3000 návštěvníků. Z Fiesole se přes Florencii dostanete do rušného Prata, třetího největšího města Toskánska.

3 Prato Město se pyšní mnoha protiklady: najdeme tu vyváženou směsici středověkých staveb a moderní architektury. V této metropoli textilních výrobců se usídlili již ve středověku tkalci vlny. Historické jádro ohraničuje středověká hradba; tady na-

jdeme dóm, jenž byl postaven podle vzorů v Pise a Luce. Impozantně působí hrad Castello dell'Imperatore, který tady dal postavit císař Fridrich II. v letech 1237–1248.

4 Pistoia Po silnici č. 64 pokračujeme do Pistoii, přičemž se musíme vyrovnat s mnoha zatáčkami a velkými výškovými rozdíly. Tomuto městu bohatému na tradice vévodí románský dóm sv. Zenona, v jehož interiéru nalezneme četné náhrobky. Za zhlédnutí stojí i gotické baptisterium a chrám Bartolomeo in Pantano z 12. století. Nedaleko starobylé nemocnice Ospedale del Cello si můžeme prohlédnout v pisánském stylu vybudovaný kostel Sant'Andrea (9. století) s legendární kazatelnou od Pisana (1298).

5 Bologna Metropole umění nejsou jen v Toskánsku; po silnici č. 64 se dostanete do sousední provincie Emilia-Romagna s několika významnými městy bohatými na umělecké a historické památky.

Cestovní informace

Popis trasy
Délka trasy: asi 1200 kilometrů
Potřebná doba: nejméně 2 týdny
Průběh trasy: Florencie, Bologna, Parma, La Spezia, Livorno, Piombino, Siena, Arezzo, Florencie

Počasí:
Léta jsou suchá a horká, zimy mírné. Srážky hrozí hlavně v říjnu a listopadu, zatímco červenec a srpen mohou být nesnesitelně horké.
Nejlépeší doba na cestu do Toskánska je tedy jaro (20–22 °C).

Dopravní pokyny:
Na většině italských dálnic se platí mytné, na cestě

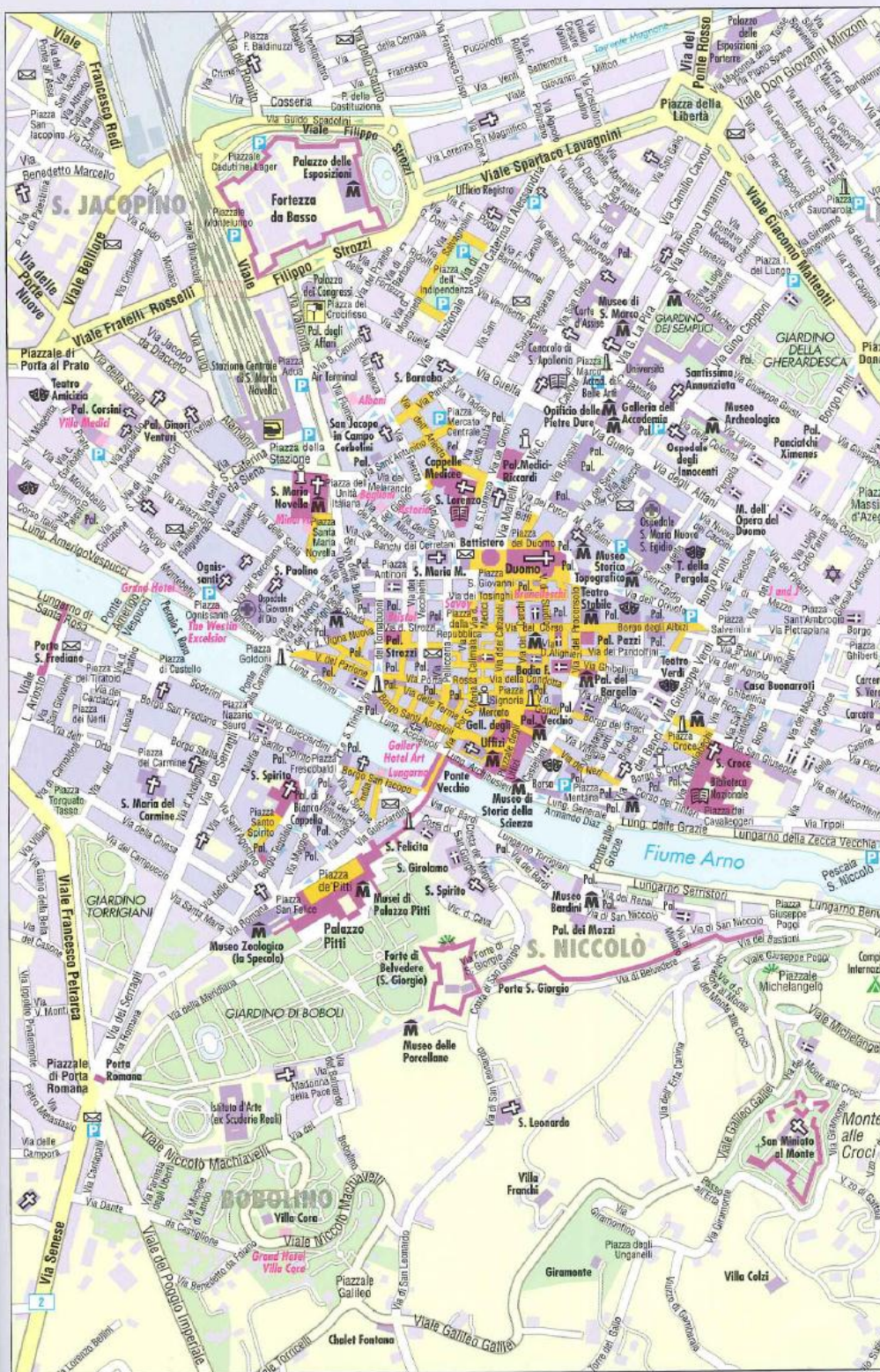
Toskánskem však jen zřídka. Silnice v Toskánsku jsou vesměs dobré a bez jakýchkoli problémů sjízdné.

Ubytování:
Dobrou alternativou k hotelům jsou toskánské selské dvory (agritourismo) a vinařství, která nabízejí jak prosté, tak i přepychové ubytování.

Informace:
Velvyslanectví Itálie v ČR, Nerudova 20, Praha 1
tel: 233 080 111
Italský úřad pro cestovní ruch www.enit.it
Informace o počasí, dopravní situaci a ubytování můžete najít i na adrese: www.toskana.net

1 Nejstarším mostem ve Florencii je Ponte Vecchio, který byl postaven v roce 1345. Od roku 1593 pracují na mostě v dílničkách zlatníci a klenotníci.

2 K mnoha významným uměleckohistorickým církevním stavbám v Bologni patří románský kostel San Sepolcro s hrobem sv. Petronia.

Florence

Florence formovala dějiny Západu jako žádné jiné město: zde se zrodila renesance. Odpovídá tomu bohatství kulturní nabídky – a počet turistů za rok. Kdo by si rád prohlédl město shora, zamíří na Piazzale Michelangelo, ležící 104 metry nad starým městem; odtud si vychutná nezapomenutelný pohled na Florencii, která se malebně rozkládá po obou březích Arna.

Téměř ke všem pamětihodnostem starého města můžeme dojít pěšky. Centrum města dominuje dóm Santa Maria del Fiore (1296–1436) s osmibokou kupolí od Brunelleschiho. Naproti stojí baptisterium S. Giovanni (11.–13. století) se třemi unikátními bronzovými dveřmi se sovkami životnosti. Galerie Uffizi vystavuje jednu z nejvýznamnějších malířských sbírek na světě s díly od Giotta, Botticelliho aj. Hned opodál se klene přes řeku Arno most Ponte Vecchio. Na tomto nejstarším mostě ve městě mají od 16. století krámký zlatníci a klenotníci.

Zpět na náměstí s dómem doporučujeme procházku podél Via Calzaiuoli na Piazzu della Signoria – nejkrásnější ná-

Nahoře: Dóm Santa Maria del Fiore
Dole: Neptunova kašna

městí ve městě. Zde se tyčí Palazzo Vecchio (14. století). Svou štihlou věží a bojovnou fasádou působí tato radnice impozantně. Prohlédnout nelze Michelangelova Davida, stojícího před ní (ovšem v kopii, originál se nachází v Galerii dell'Accademia). Návštěva zahrád Giardini di Boboli nad palácem Pitti může konečně procházku městem v klidu uzavřít.

Odbočka

Portofino

Nemůžeme nedoporučit výlet do tohoto malebného městečka, ovšem lépe bez auta! Toto mon-dénní letovisko na italské riviéře nabízí snové prostředí; pokud si však nechcete snění pokazit, po-

Drahé jachty kotví v přístavu v Portofinu.

užijte přívoz ze Santy Margherity Ligure: na jediné silnici do obce se každý den čeká celé hodiny. Portofino leží mezi olivovými háji, vinohrady a cypřiši. V bývalém rybářském přístavu s krvavě červenými a okrově žlutými domy se od 19. století předháněli bohatí průmyslníci, aby vtiskli tomuto nedotčenému kousku země pečeť svými luxusními stavbami.

Poté, co projdete půvabnými uličkami města, dojdete po promenádě na pravém břehu ke středověkému kostelu San Giorgio, odkud se nabízí známý panoramatický pohled. Další zastávkou je Castello di San Giorgio (16. století). Tento bývalý lazaret přestavěl koncem 19. století baron von Mumm na vilu.

Půjdete-li malebnou stezkou až na její jižní konec, dojdete k majáku Punto Capo s výhledem na Tigulský záliv.

Ještě malebnější pohledy se naskytnou těm, kteří se vydají k Portofinu na člunu. Pokud pak budou pokračovat k San Fruttosu, bývalému opatství ležícímu ve skalní zátoce, mohou si prohlédnout nejen raně gotický kostel, ale i 2,5 m vysokou sochu Krista, tyčící se 17 m nad hladinou zálivu.

Bologna leží v úrodné rovině na úpatí Apenin. V tomto hlavním městě provincie, které jako mnoho jiných v okolí je etruského původu, se nachází jedna z nejstarších evropských univerzit, založená roku 1119. Období rozkvětu zažila Bologna ve středověku, o čemž ještě dnes podávají výmluvné svědectví její kostely, uličky lemované podloubími, vysoké věže a paláce. Zajímavý je mj. kostel S. Petronio – jedna z nejmohutnějších středověkých zděných staveb v Itálii; doko-

nalý je i jeho vzdušný gotický interiér s 22 kaplemi. Charakteristikou Bologni jsou obě „šikmé věže“: jednoduché stavby z pálených cihel, postavené kdysi z obranných důvodů.

Trasa dále vede silnicí B 9 do Modeny vzdálené pouhých 40 kilometrů.

Modena Do Modeny ležící v pádské nížině byste měli zajet kvůli tamnímu krásnému domu a vynikajícím uměleckým pokladům. Vnitřní město

se pyšní velkorysími náměstími a ulicemi lemovanými podloubími.

Dóm San Geminiano (1184) s 88 metrů vysokou zvonici stejně jako Piazza Grande byly prohlášeny za součást světového kulturního dědictví.

Reggio nell' Emilia Stejně jako Modena bylo i Reggio nell' Emilia založeno Římany a později patřilo rodu Este. Město leží na okraji severoitalské nížiny v zemědělsky velice úrodné oblasti.

Zajímavý je dóm, s jehož stavbou se začalo v devátém století, kostel San Próspero (16. století) se šesti mramorovými lvy v průčelí a kostel Madonna della Ghiara, barokní stavba se štukovou a freskovou výzdobou (1597–1619).

Parma Nedaleko Apenin leží Parma. Ačkoliv bylo toto město založeno již Etrusky, jeho půdorys je dnes velice moderní, protože mnoho budov bylo za druhé světové války zničeno.

Odběda

Lucca

Mimo pevnosti v úrodné rovině před Apenninskými Alpami se poně-
žuje pro svou slávu s galérií
a mnoha vězení a zůstala zachova-
nou hradbou ze 16. století na vzor-
ný příklad toskánského stavitelství.
Bývalému římskému sídlu se dařilo
po dlouhou dobu chránit si svou
nezliskost; jen náložka upeřla
Lucca do područí Pisy. Dnes se toto
obchodní město vyznačuje vý-
znamným hadalbrickým, papírem-

Středověké domy najdete kolem
Piazza del Mercato.

ským a textilním průmyslem. Celé
historické jádro, kam se dá vstoupit
jednou ze sedmi městských
bran, lze k procházce romanticky-
mi uličkami. Nejvýznamnější sakrální
stavební dílo je dóm San Martino
(11. století) s křesťanským románským
arkádovým průčelím; jeho interier
byl ve 13. až 15. století přestavěn
v gotickém slohu. Nejvýznamnější
pomníkovost je kostel San Mi-
chele in Foro se třemi na sobě
stojícími galeriemi renesančních
akád, jež byl postaven na místě,
kde se kdysi nacházela římská fo-
rum. Na vrcholku nejvyšší arkády
sedí ordoňdí Michael se dvěma
anděly po boku. Zde na Piazza San
Michele se středověkým inspek-
čním domem je už po staletí centrum
města.

Poblíž leží také vila rodiny Guinigi
s nedobyklou, stromy obrostlou vě-
ží. Skoro město poodává ben-
evolů středů staršího města. Turis-
tům se též nabízí velice příjemná
procházka po čtyři kilometry dlou-
hých, stromy zastíněných hradi-
bách, odkud se otevírají nádherné
výhledy do okolí.
Cestou do lázní Bagno di Lucca mí-
jíme Ponte del Diavolo – postranní
„džaboký most“ z 11. století, který
se dramaticky klene přes řeku
Serchio.

Centrem města je Piazza Garibaldi s nádherným věžovským
palácem (Palazzo del Governatore). Na Piazza del Duomo na-
jdeme románský dóm z dva-
náctého století se známými
freskami a 63 m vysokou kam-
panilou.
Západním směrem stojí Palaz-
zo della Pilotta; mohutná ne-
dokončená stavba z palených
cihel má krásné nádvoří; nyní
jsou v ní četná muzea, mj. Ga-
leria Nazionale.
Přes horský průsmyk Cento
Croci ve výšce 1055 metrů (B 62

a B 523) vede trasa dle z Varese
se Ligure přes Rapallo podél
Levantské říční silnicí s mno-
ha zatáčkami a nádhernou
krajinou.

● Cinque Terre Těchto pět
pohádkových vesnic na str-
mém pobřeží Levantské říční
už dávno není výletním typem
jen pro zavěšené; od té doby,
co byla tato terasovitá krajina
zpřístupněna automobilismu,
jsou jména Monterosso, Ver-
nazza, Corniglia, Manarola
a Riomaggiore pro mnohé po-
jem. Ale i dnes se doporučuje
zaparkovat auto v Levantu
a použít pokodné vlakové
spojení, protože zmíněné ve-
snice jsou dostupné jen po str-
mých silnicích, bohatých na za-
táčky.
Krajinu vlak nejlépe poznáme
pěšky, vydáme-li se na přechodi-
novou pouť po jedné z nejkrás-
nějších stezek v Itálii, které pro-
vádí vesnicem a nabízí úžasné
výhledy na moře a okolí.
Po krátké odbědě do elegant-
ního Portofino pokračuje trasa
směrem na jih do La Spezie.

● La Spezia Na nejjižnějším
bodu Janovského zálivu se na-
chází jedna z nejkrásnějších
přístavních zátok v Itálii, nad
níž se vypíná horský řetěz Apen-
nin.
Bohužel toto druhé největší
město v Ligurii ztratilo leccos
ze své přitažlivosti tím, že je
zde umístěn přístav vojenského
námořnictva. Ani fakt, že
La Spezia je živé obchodní
centrum, nepřeje příliš turistic-
kému ruchu.
Návštěva města se přesto vy-
platí pro jeho půvabné ulice
s architekturou z 19. století; za
návštěvu stojí i archeologické
muzeum a muzeum námořnic-
tva.

1. Baptisterium na domském
náměstí v Parmě

2. Románský dóm v Modeně
se slonem větší Gibraltaru

3. Vernazza, jedna z pěti vesnic
Cinque Terre

4. Středověký hrad vědecky
přístav v Lerici

Oslovení

Elba

Již Etruskové a Římané znali jedinečnou krásu tohoto homotického ostrova, jehož doly na železo byly známy již v římských dobách. Tento třetí největší italský ostrov náleží různorodou krajinou díky nízkému klínu se zde dají mnoha rozdílné: pro ostrov jsou typické nejen vinohrady a olivovníky, ale také chudé pastviny. Přidávají se tu kopce, vrchy a nížiny.

Z Piombina na pevnině se dočasně na trajektu za hodinu do hlavního města ostrova Portoferraio na severním pobřeží, kde vítá na přivítání připravená Napoléona nebo je nějaká spojení s jeho pobyt na ostrově.

Portoferraio na Elbě

V San Martino vzdáleném šest kilometrů se nachází Villa Napoleonica, letní sídlo císaře Napoleona. Okružní cesta ostrovem vás dovede do Procchia s příjemnou zátkou ke koupání a dále můžete pokračovat malebnými serpentinami až do nejsevernějšího letoviska na ostrově: je to Marina di Marisa, nad níž se vypíná takzvaná samosazka věž. Slavné pikové lesy se tu táhnou až k moři.

Hlavním letoviskem jižního pobřeží je Marina di Campo se širokou písčitou pláží. Turisté mají v oblíbené rybářské městečko Porto Azzurro kvůli jeho nádherné poloze. Nad přístavem je výrazně posazen Fort Longone o půdorysu hvězdy, který sloužil od roku 1858 jako vězení.

tví. Malý výlet vás zavede na jih do Lerici.

● **Carrara** V severozápadním Toskánsku začíná Versijské pobřeží. Najdeme tu řadu pláží pod malebnou siluetou Apuňských Alp, jejichž sněhová pole září nad krajinou jako bílé skvrny. Jistě vás zaujmou i šizerní podoby již nepoužívaných kameolomů: jedete přece zemi mramoru. Carrara je již od římských dob proslulá svým jasným mramorem; proto tu je i sochařská akademie, jejíž žáci se učí zacházet s mramorem.

Kameníky může návštěvník vidět při práci v ateliérech staré části Pietrasanta; může si však dopřát příjemnou procházku starým centrem a obdivovat dům San Martino ze 13. století a jeho půvabnou zvonici z pálených cihel.

● **Viareggio** Obyvatelé tohoto letoviska se žijí nejen zprávním mramorem, ale i stavbou lodí a hlavně turistikou. V 19. století objevili tuto bývalou rybářskou ves bohatí Etrusci, o čemž ještě dnes svědčí secesní vily a přezdobené ka-

várničky. U Viareggio nás zláká odbočka do města Lucca, vzdáleného 25 kilometrů. Trasa se nyní odklání od pobřeží a vede podél přírodního parku Migliarino-Massaducoli, který se táhne až k Livornu.

● **Pisa** Pisa leží 21 kilometrů na jih od Viareggio a je známá jedinečnou skupinou staveb kolem Campa dei Miracoli. Kdo by neznal „námluvu zázraků“ s dómem, baptisteriem

a šikmou věží z roku 1175? Pisa různou dobu vaníku působí tyto stavby vzhledem k jednotnému užití bílého carrarského mramoru harmonicky. Především návštěvu dómu s nádhernou kazatelnou od Giovanniho Pisana nelze vynechat.

Vila Pisy jako obchodního centra byl velký – kdysi ji považovali za královnu moří. Nakonec však město podlehlý svým riválům, Florencii, Janovu a Benát-

kám, a navíc se jeho přístav zanesl písek. Přední místo v zemi si zachovala jen místní univerzita, což svědčí o hluboce zakořeněné tradici vzdělání. Návštěvníci si může odpočinout v klidné botanické zahradě, založené roku 1543.

● **Livorno** Sotva bychom uvažovali, že k Toskánsku patří i Livorno, tak málo tu najdeme nálad z okolí. Způsobil to poední

vznik města. Teprve Cosimo I. Medicejský roku 1571 nechal vybudovat v malé rybářské vesnici přístav, když hrozilo, že se přístav v Pise zaneprázdní. Hráz, která chrání přístav, byla postavena v letech 1607–1621.

Dnes je Livorno nejdůležitějším přístavem v Toskánsku. U moře najdeme „Starou pevnost“ (1521–1523) a „Novou pevnost“ (1590); zajímavá je také návštěva akvária. Z Livor-

na pokračuje trasa podél strmého pobřeží s několika málo pivečnými zákukami až k San Pietro in Palazzi. Doporučujeme však vydat se odbočkou ze silnice č. 68; po 33 kilometrech dorazíte do Volterra, položené vysoko nad pahorkatinou.

Volterra Staré město s trnovými uličkami lemovanými vysokými domy obepíná středověká hradba. Město žije hlavně ze zpracování alabastru. Mílovníci umění nemohou vynacházet Etruské muzeum, které má bohaté sbírky urn a sarkofágů. Z radniční věže v srdci starého města se nabízí daleký výhled do krajiny; za jasných dnů dohlédnete až k moři.

Archaický vzhled města má dramatickou příčinu: Volterra hrozí zřícení, protože strmý svah, na němž město leží, neustále chrochuje zemětresení, což dělá Volterru pro stavební spekulanty nezajímavou.

Další odbočka vás zavede na krátký úsek z jedinečnou okolní krajinou. Tady se octnete v údolí Toskánska, jehož nezměnitelnou podobu vytvářejí vinohrady a olivové háje.

San Gimignano V San Gimignano si kdysi bohatí měšťané postavili 72 věže nad kouzelnou Piazza della Cisterna v centru starého města; věže je chránily v dobách nepokojů a nájazdů nepřátel. Dodnes se zachovalo ještě 15 věží, vytvářejících nezapomenutelnou siluetu města. Ihuži středověku doplňují úzké uličky s tmavými kamennými domy a místy i zachované hradby.

Trasa vede zpět stejnou silnicí na pobřeží vzdálené 72 kilometrů; odtud pak pokračuje po staré Via Aurelia na jih k San Vincenzu, kde navazuje na úsek pobřežní cestu; tam se můžete zastavit na mnoha plážích.

Piombino Z tohoto přístavního a průmyslového města se můžete vypravit až na Elbu. Tento ostrov v Tyrhénském moři však uvidíte i z proměnydy v přístavu, odkud se můžete vydat ke starému přístavu. Neměli byste vynechat nedálekou Populoni, bývalý etruský přístav, a navštívit pozoruhodnou nekropolí San Cerbone.

Silnicí S 1 u San Vincenza pokračuje trasa až k Follonice,

kde odbočuje B 439 do vnitrozemí.

Massa Marittima Městečko Massa Marittima leží 26 kilometrů od moře na okraji Maremmy, rozlehlé močálavité oblasti, která byla v 19. století vysušena. Z horního města, především od Torre del Candeliere, máme překrásný výhled na červené střechy starého města a okolní krajinu. Ve dvacátém a třináctém století tu bylo sídlo biskupství, o čemž svědčí skvělé středověké staveby, mezi nimi dóm San Corbone (1228–1304).

Po silnicích B 441 a B 73 se dostanete do Sieny vzdálené 75 kilometrů.

Siena Mnozí považují Sienu s jejími paláci z červených pálených cihel a mimořádnou

1 Pohled z Massa Marittimy na ovale Colline Metallifere a na novou Maremmu. Románsko-gotický dóm je symbolem města.

2 Pos charakterizují baptisterium, dóm a látná věž.

Rodové věže

Výšku svých sporných obytných věží vyjadřovali svou moc ve středověku měšťáci patricijové – bohatí obchodníci s vinem, obilím a koření. Věže byly i prestižní záležitostí; každý chtěl mít věž vyšší než soused. Vedle této demonstrace úly měly rodové věže odem také obrannou funkci. Byly útočištěm před vojsky nepřátel a o mírněji znepráheňení rody.

Středověká síť San Gimignano

Síť města San Gimignano je jedinečnou dodnes se tu dodržoval patricijové, které město vynesly název „Marittima středověká“.

Odbočka

Assisi

Odbočka do sousední Umbrie vede do Assisi. Město je zcela ve znamení místního rodáka sv. Františka, je muž je zasvěcena nejen obrovská bazilika, ale i mnohé další objekty tohoto impozantního města na

Fresková výzdoba baziliky sv. Františka

horském ostrohu, jehož podoba se od Františkovy doby téměř nezměnila s výjimkou baziliky, nesoucí jeho jméno a postavené tři roky po smrti světce.

V horním kostele této baziliky, pyšícím se zdobenou hlavní fasádou, najdeme neuvěřitelně bohatý soubor děl řady geniálních pozdně románských a raně gotických umělců, především Giotta, Martiniho a Cimabua.

Dolní kostel je v podstatě poutním místem, kam věřící přicházejí uctít světcovy ostatky. Škody po těžkém zemetřesení v roce 1997 byly již téměř zcela odstraněny.

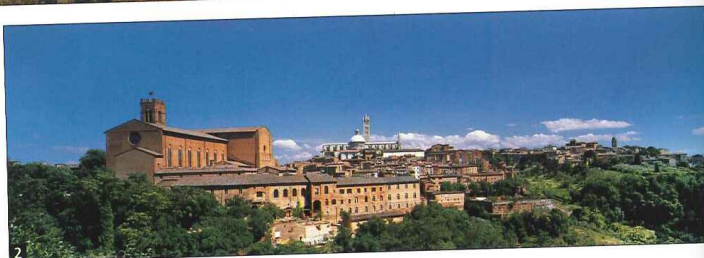
elegancí za původnější než její věčnou konkurentku Florencii. Toto „město gotiky“ v srdci toskánské vrchoviny se rozkládá na třech horských hřebetech. V historickém centru leží nejkrásnější náměstí v Itálii, Piazza del Campo ve tvaru lastury, lemované gotickými domy. Zde se koná dvakrát ročně, 2. července a 16. srpna, legendární palio – koňské dostihy na dlažbě náměstí –, které promění město v blázinec. Až 50 000 nadšených diváků sleduje souboj koní a jezdců, reprezentujících jednotlivé čtvrti města.

Vedle prohlídky dómu Santa Maria Assunta z 12. století, jednoho z hlavních výtvorů gotiky, láká návštěva radnice Palazzo Pubblico (1288–1309) a štíhlé Torre del Mangia, která je se svými 102 metry jednou z nejodvážnějších věžových staveb středověku.

Severně od Sieny leží centrum oblasti vín chianti; odtud vedou úzké cesty a chodníky k vinařstvím Chianti Classico, jehož znak Gallo Nero – černý kohout – je zárukou kvality. Vinohrady lákají heslem „Vendita diretta“ na ochutnávku vín a přímý nákup.

Pojedete-li silnicemi S 222, S 249 a S 408 po směru hodinových ručiček, narazíte nalevo a napravo od hlavní silnice na četné zajímavé vesnice, např. Castellina a Radda in Chianti, Badia a Coltibuono, Moletto a Brolio s Castellem di Brolio.

Montepulciano Toto městečko leží asi 70 kilometrů jihovýchodně od Sieny malebně posazené na tufovém kopci. Se svým dokonalým renesančním vzhledem a pitoreskními cihlovými stavbami je mekou milovníků vína a přátel umění. Nejceněnější pamětihodnost však

leží mimo město – je to renesanční chrám San Biagio. Tento poutní kostel ze 16. století obklopený cypřiši má půdorys ve tvaru řeckého kříže a je jedním z oněch mistrovských architektonických děl, která jsou harmonicky zasazena do malebné krajiny.

Z Montepulciano vede silnice S 146 ke Chiusi; jihovýchodně od něj se setkává se silnicí S 71, po níž dojedete podél západního břehu Trasimenského jezera do Cortony, vzdálené 40 kilometrů. U jezera se nabízí odbočka do asi 75 km vzdáleného Assisi, kam se dostanete silnicí S 75 po severním břehu Trasimenského jezera kolem Perugia.

Cortona Další toskánské městečko vysoko nad rovinou Chiana se zachytilo na horském svahu. Cortona je jedním z nejstarších míst z etruské do-

by. Tady vychutnáme toulku labyrintem starého centra s jeho uličkami, plnými schodišť. Z Piazza Garibaldi se otevírá další výhled na Trasimenské jezero.

Arezzo Poslední zastávkou této okružní trasy je Arezzo, vzdálené 80 kilometrů jihovýchodně od Florencie.

Tvář města vytvářejí paláce bohatých obchodníků, měštanské domy i sakrální stavby. Bohatství města je založeno mimo jiné na tom, že se zde vyráběly zlaté šperky, jež se dodávaly do všech zemí.

Gotický kostel San Francesco se stal poutním místem mnoha milovníků umění: najdeme zde totiž proslulé fresky Piera della Francesca; především freska Legenda della Croce (Legenda o sv. Kříži) je jedním z nejkrásnějších freskových cyklů v Itálii. Fresky zobrazují nalezení kří-

že, vyřezaného ze stromu poznání, a jeho další osudy. Velice působivé jsou volba barev a přirozeně vytvořené postavy. Nemenší pozornost by však turisté měli věnovat i románskému kostelu Pieve di Santa Maria (12.–14. stol.) s mohutnou, 59 metrů vysokou věží a pozoruhodným oltářem.

1 Poutní kostel San Biagio (1518–1534), mistrovské dílo architekta Antonia da Sangallo, stojí trochu stranou od Montepulciano.

2 Nad Sienou se tyčí dóm a 102 metry vysoká zvonice radnice na Palazzo Pubblico.

3 Protože cypřiše jsou stále zelené, využívají obyvatelé venkova tyto stromy ve tvaru sloupů pro odpočinek nebo jako orientační bod.

Parma Toto město, podle něhož se jmenuje druh šunky a pikantní sýr parmazán, bylo za 2. světové války těžce poničeno a potom opět moderně obnoveno. Zůstaly však lombardsko-románský dóm (12. století) a Palazzo della Pilotta.

Modena Město charakterizují dóm (1184) s 88 metrů vysokou zvonici a středověká ulice s četnými podlaubími.

Bologna Univerzitní město s bohatou historií, soupeřící ve středověku s Florencií a Ferrarou, leží v provincii Emilia-Romagna. Stojí za to se zastavit u kostela San Pedro, nebo u obou „tikmých věží“, v uličkách a u paláců.

Portofino Letovisko ležící v zálivu u Rapalle je z pevniny obklopeno olivovými háji a cypřišovými lesy. Rybářské vesničky dodávají tvář vily bohatých průmyslníků.

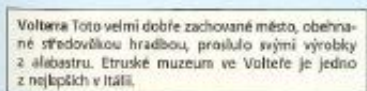
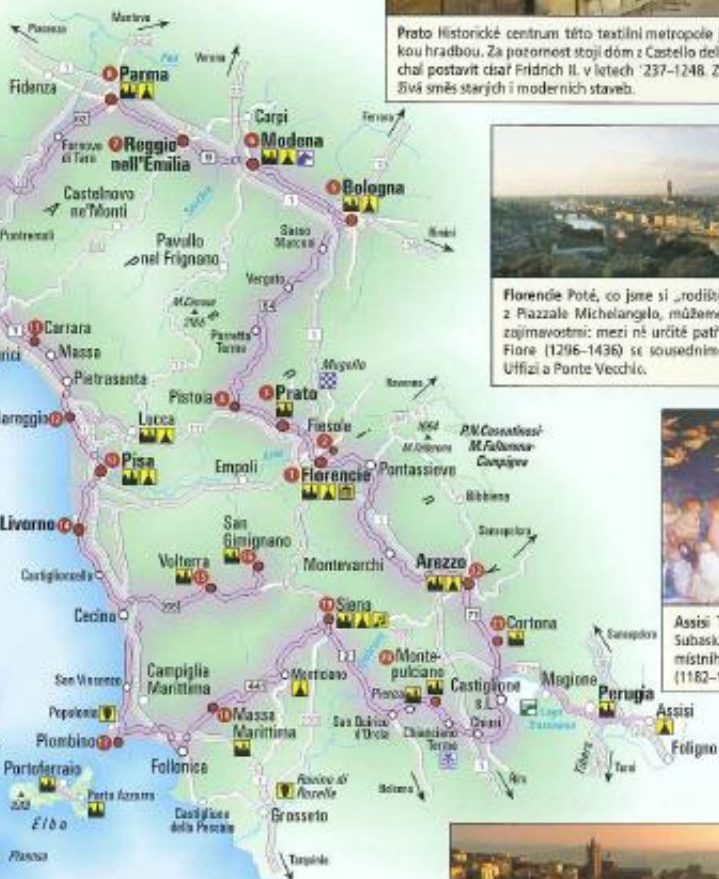
Prato Historické centrum této textilní metropole je obehnané středověkou hradbou. Za pozornost stojí dóm s Castello dell'Imperatore, které nechal postavit císař Fridrich II. v letech 1237–1248. Zbytek starého města je živá směs starých i moderních staveb.

Cinque Terre Vesnice Monterosso, Vernazza, Corniglia, Manarola a Riomaggiore na Ligurské riviéře patří k oblíbeným italským motivům pro fotografy.

Lucca Sedmí bran vede do hradbou uzavřeného starého města, kde můžeme vidět dóm San Martino (11. století) a mnoho městských vil, věží a kupeckých domů.

Volterra Toto velmi dobře zachované město, obehnané středověkou hradbou, proslulo svými výrobky z alabastru. Etruské muzeum ve Volteře je jedno z nejlepších v Itálii.

Elba Třetí největší italský ostrov se vyznačuje velkou proměnlivostí krajiny, kde naleznete hory i nížiny, olivové háje, piniové lesy a zálvy ke koupání. Určitě navštívte letní sídlo císaře Napoleona Villa Napoleonica v San Martinu na severu ostrova.

Massa Marittima Z horního města se nabízí překrásný pohled na červené střechy starého centra s dómem San Cerbone (1228 až 1304) a do toskánského okolí.

San Gimignano V tomto městě se dokonale dochovalo mnoho středověkých staveb, mezi nimi 15 z kdysi 72 redoných věží, jež byly ve středověku útočištěm před nepřáteli.

Pisa Stojí za to vidět nejenom šikmou věž, ale celý soubor staveb na Campo dei Miracoli s dómem a baptisteriem, vytvořenými z úhledného car-ranského mramoru. I když tyto budovy vznikly v různých dobách, vyznačují architektonickou harmonií.

Siena Toto „věčné konkurentce“ Florencie dala tvář gotika, což je zvláště patrné na Piazza del Campo, jednom z nejkrásnějších náměstí v Itálii se smělou věží Torre del Mangia (102 metrů).

Assisi Toto město na Monte Subasio je zcela ve znamení místního rodáka sv. Františka (1182–1226).

Nejlepší toskánská vína:

Sassicaia 2002

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Tenute San Guido – Bolgheri
Odrůdové složení	Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc
Obsah alkoholu	12 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Tmavá, sklíčená rubínová barva s nachovými záblesky naznačující vysokou koncentraci. A je tomu vsouhlasu tak. Hutný ovocný projev s odstíny maremských bylin. Značné tříslovité, mohutné patro, jemuž vévodí Cabernet. Nekompromisní víno, kterému k vrcholu zralosti zbývá ještě mnoho let. Potenciál vína 2008–2015.
Gastronomie, harmonizace s pokrmy	Jako srovnání k "cinghali" (dušené kančí), hovězím steakům a zvěřině
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	24 měsíců v nových barikových sudech a dalších 12–16 měsíců na lahvě
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	17–19 °C, nutná dekantace
Dovozce / distributor	Dobrá vína s. r. o., Praha 10, www.dobravina.cz
Doporučená MOC včetně DPH	3 590 Kč

Roccapesta Morelino di Scansano DOC 2006

Itálie / Toskánsko Maremma

Název výrobce	Roccapesta
Odrůdové složení	96 % Sangiovese a 4 % Cilieggiolo
Obsah alkoholu	14,5 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Jedno z nejlepších a zcela jistě nejoriginálnějších vín z oblasti Maremma Toscana. Barva je granátově červená, má elegantní lehkou živočišnou vůni s tóny lesního ovoce, višňové a třešňové, chuť je delikátní, sametová, ale současně plná s tóny borůvek, mandlí a vyzrálých lesních plodů. Potenciál vína 2009–2014.
Gastronomie, harmonizace s pokrmy	Ideálně doplní pernatou zvěřinu, svíčkové medailonky, vepřovou krkovičku na grilu a Chateaubriand
Ocenění	Decanter World Wine Aw. 2008 bronze; Diploma di Gran Menzione Vinitaly 2008
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	Přísně redukovaný sběr hroznů, pečlivé zpracování a 12 měsíců zrání v barikových sudech dává vzniknout vznešenému vínu
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	18–20 °C, dekantace 30 minut předem
Dovozce / distributor	Vino Italiano s.r.o., tel.: 267 911 911, info@vinoitaliano.cz , www.vinoitaliano.cz
Doporučená MOC včetně DPH	590 Kč

Rosso di Montalcino DOC 2004

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Poggio Castagno
Odrůdové složení	Sangiovese Grosso
Obsah alkoholu	13 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Stejně jako Brunello di Montalcino se vyrábí z odrůdy Sangiovese Grosso. Toto víno zraje však kratší dobu, v tomto případě 12 měsíců na barikových sudech. Je to víno úžasné rubínové barvy, elegantní a sofistikované chuti. Evokující švestky, třešně, kávu a kůži. Potenciál vína 2010–2015.
Gastronomie, harmonizace s pokrmy	Úžasné doplňuje šunku, pastu a zralé sýry
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	12 měsíců ve francouzském sudu
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	14–15 °C
Dovozce / distributor	Světová Vína, www.svetovavina.cz
Doporučená MOC včetně DPH	395 Kč

Chianti DOCG 2007

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Castello del Trebbio
Odrůdové složení	Sangiovese 95 %, Canaiolo 5 %
Obsah alkoholu	13 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Vino střední intenzity červené barvy, jemné aroma květin a ovoce, kulatá smyslná chuť s jemnými taniny. Potenciál vína 2009–2012.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Velmi dobře kombinuje jídla z červených mas, zvěřiny. Také doporučujeme ke zralým sýrům.
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	13–15 °C
Dovozce / distributor	Světová Vína, www.svetovavina.cz
Doporučená MOC včetně DPH	250 Kč

Chianti Classico Riserva Il Grigio San Felice 2004

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	San Felice
Odrůdové složení	Sangiovese
Obsah alkoholu	13 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Pouze nejlepší hrozny z nejlepších poloh oblasti Chianti Classico byly použity pro výrobu tohoto skvělého suchého červeného vína temně rubínové barvy. Typický bouquet kvalitního Chianti, ovocné kořeněné chuti s výrazným náznakem dřeva. Vhodné k archivaci.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Grilovaná pečená masa, vyzrálé sýry
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	Zraje v dubových sudech
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	18 °C
Dovozce / distributor	Neubauer & Syn, spol. s r. o., www.neudrinks.cz
Doporučená MOC včetně DPH	485 Kč

Chianti Classico DOCG Gallo Nero 2006

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Rocca delle Macie
Odrůdové složení	90 % Sangiovese, 5 % Canaiolo, 5 % Merlot
Obsah alkoholu	13 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Barva: živá, rubínově červená. Vůně: intenzivní po zralém lesním ovoci, zušlechťena zráním ve slavonských dubových sudech. Chuť: harmonická, elegantní, výrazná, s intenzivním dojmem lesních plodů. Potenciál vína 2006–2011.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Červené maso, těstoviny
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	10–12 dní macerace na slupkách, zrání na dubu 6–10 měsíců
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	16–18 °C
Dovozce / distributor	La Fattoria – víno a destiláty s. r. o., david.cerny@lafattoria.cz , www.lafattoria.cz
Doporučená MOC včetně DPH	433 Kč

Brunello di Montalcino DOCG 2003

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Cantina di Montalcino
Odrůdové složení	Sangiovese Grosso
Obsah alkoholu	13 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Víno, které proslavilo Itálii po celém světě. Pochází z prestižní oblasti Montalcino v Toskánsku. Barva intenzivní rubínově červená s přibývajícím časem do granátové; vůně je intenzivní, ovocná s převládajícími ostružinami, třešněmi a jemnou stopou tabáku. V chuti je suché, harmonické, ovocné, rozvíjející se do bohatě kořeněného švestkového buketu. Potenciál vína 2010–2015.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Ideální k pečeným a grilovaným masům, zvěřině a zralým sýrům
Ocenění	Challenge International du Vin Francie 2007 – stříbrná medaile
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	Zrání probíhá po dobu 24 měsíců v sudech ze slavonského dubu
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	18–20 °C, dekantace 3 hodiny předem
Dovozce / distributor	Vino Italiano s.r.o., tel: 267 911 911, info@vinoitaliano.cz, www.vinoitaliano.cz
Doporučená MOC včetně DPH	990 Kč

Brunello di Montalcino Castello Banfi 2003

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Banfi
Odrůdové složení	Brunello – Sangiovese
Obsah alkoholu	13,5 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Excelentní víno s plnou tmavou granátovou barvou. Vůně po přezrálých červených plodech (třešně, višně). Na jazyku plné, zaoblené, harmonické s vyváženou tříslovinou, s výraznou chutí čokolády a dřeva. Závěr je dlouhý a hebký s podtextem lékořice. Vhodné k archivaci.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Vhodné k pokrmům ze zvěřiny, červeným masům, tučnému vepřovému
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	V dubovém sudu
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	16–18 °C
Dovozce / distributor	Neubauer & Syn, spol. s r. o., www.neubauers.cz
Doporučená MOC včetně DPH	1 090 Kč

Brunello di Montalcino DOCG Villa Poggio Salvi 2003

Itálie / Toskánsko

Název výrobce	Biondi Santi S. p. A.
Odrůdové složení	Sangiovese Grosso di Toscana
Obsah alkoholu	13,5 %
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Barva: červeně rubínová s temnými granátovými reflexy. Vůně: jemná, velice komplexní, po koření a vanilce. Chuť: jemná, ale plná a výrazná. Pevné, ale neagresivní taniny. Potenciál vína 2007–2027.
Gastronomie, harmonizace s pokrm	Červená masa na grilu, tvrdé sýry
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	Zrání 30 měsíců v sudu ze slavonského dubu o obsahu 50 až 100 hl
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	18 °C
Dovozce / distributor	La Fattoria – vino a desilaty s. r. o., david.cerny@lafattoria.cz, www.lafattoria.cz
Doporučená MOC včetně DPH	1 460 Kč

Da Vinci Chianti Classico DOCG 2006		Itálie / Toskánsko
Název výrobce	Cantine Leonardo Da Vinci	
Odřůdové složení	90 % Sangiovese a 10 % Merlot	
Obsah alkoholu	13 %	
Charakteristika (barva, vůně, chuť)	Snad nejznámější italské víno. Má rubínově červenou barvu s fialovými odlesky, vůně je svěží díky stopě eukalyptu, dále v ní najdete tóny višně, jahod a vanilky. Chuť je příjemná s elegantní kyselinkou a pevným tříslem s tóny višně, jahod a dlouhou dochutí. Potenciál vína 2008–2011.	
Gastronomie, harmonizace s pokrmy	Vhodně doplní těstoviny na bázi rajčat, zápečené těstoviny, lasagne a pečená masa	
Ocenění	Decanter World Wine Awards trophy 2008	
Šlechtění vína, druh sudu, doba zrání	Zrání probíhá v barikových a 500litrových sudech po dobu 10 měsíců. Poté je víno lahvováno a zraje další 4 měsíce v láhvi.	
Doporučená teplota servírování, event. doba dekantace	18–20 °C, bez dekantace	
Dovozce / distributor	Vino Italiano s.r.o., tel: 267 911 911, info@vinoitaliano.cz, www.vinoitaliano.cz	
Doporučená MOC včetně DPH	350 Kč	

Mapy hradů Toskánska: http://www.castellitoscani.com/map_fipopt.htm